

Cellula

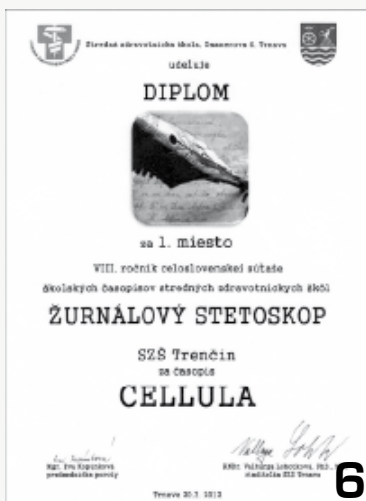

Časopis Strednej zdravotníckej školy v Trenčíne, č. 3 - 4, roč. VIII., šk. r. 2011/2012

S MISIOU NA NÍLE

ŽURNÁLOVÝ STETOSKOP JE NÁŠ
ŽIACKA RADA V NOVOM ŠATE
BOLO TO TAKÉ POHLADENIE DUŠE
UŽ VEDIA, AKO BYŤ ZDRAVÝ(M)
PRINC A VEČERNICE
VÉNOU JE UŽ TRIDSAŤ ROKOV

6

8

11

12

INFO ŽIVOT OKOLO NÁS ROZHOVOR KALENDÁRIUM ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

5 ČO NÁS PÁLÍ...

Zašli sme za pani riaditeľkou a opýtali sa jej na to, čo trápi našich žiakov.

6-7 ŽURNÁLOVÝ STETOSKOP JE NÁŠ

ŠTÚROVO PERO 2011

V článkoch sa dočítate o najnovších úspechoch našej Celluly.

8 MÁJ, MÁJ, MÁJ ZELEŇÝ...

Po prvýkrát sme stavali máj, nemohli sme pri tom chýbať.

10 NAŠE ÚSPECHY V SKRATKE

Úspechov bolo neúrekom, tak prečo sa nepochváliť

11 DALI SME SI HIPO-TERAPIU

Naši maséri si vyskúšali hipoterapiu na vlastnej koži.

V ZAJATÍ BOTANIKY A FARMAKOGNÓZIE

Farmaceuti v Botanickej záhrady v Brne

12-13 S MISIOM NA NÍLE

Ramona Keil vo východnej Afrike. Zdôverila sa nám, ako na ňu zapôsobila Etiópia.

14 Usmievavá modrobiela podobá sa na anjela

12. máj - deň, kedy oslavujú zdravotné sestry

15 ŽIAČKA RADA V NOVOM ŠATE

16 BOLO TO TAKÉ POHLADENIE DUŠE

Pani prof. Alena Beracková získala ocenenie Vynikajúci pedagóg Trenčianskeho kraja

15

16

30

34

TÉMA TÁ NAŠA STUŽKOVÁ PAUZA ZAUJALO NÁS ŠPORTUJEME

18 SOM TAKÁ NATURÁLNA

...tvrdí o sebe PharmDr. Soňa Mandáková, absolventka našej školy a v súčasnosti aj externá vyučujúca v odbore FL

21 MATURITU PROJEKTOM ČAKAJÚ ZMENY

Odporúčame do pozornosti žiakom odboru farmaceutický laborant.

22 KRIČÍM TELOM. POČUJEŠ MA?

Téma, ktorá je stále aktuálna...

24 PRINC A VEČERNICE

Toto a viac o sebe prezradili žiaci večerného štúdia odboru zdravotnícky asistent

25 UŽ VEDIA, AKO BYŤ ZDRAVÝ(M)

29 VÉNOU JE UŽ TRIDSAŤ ROKOV

Folklorný súbor pri našej škole pred tridsiatimi rokmi zmenil svoj názov.

30-31 TÁ NAŠA STUŽKOVÁ

Spomienka na stužkovú IV. ZA a IV. MAS triedy.

32 ŠTUDENTSKÁ MOZAIKA

34 NEODOLALI VOLANIU ZIMY

Na lyžiaraku v Jasenskej doline bolo prima.

37 LAKOMEC VERZUS „NEURODZENÉ PUBLIKUM“?

Lakomec v podaní žiakov SUŠ za účasti neurodzeného obecnstva.

Redakčná rada

Šéfredaktorka:

Slávka Melicheríková, II. FL

Zástupca:

Miriam Zongorová, I. ZA

Redaktori:

Silvia Bieliková, I. ZA

Nikola Klobučníková, II. FL

Natália Tatarková, II. FL

Petra Mičková, II. ZL

Alžbeta Bednárová, III. MAS

Dominika Komárová, IV. ZL

Denis Mikulínek, I. ZA

Foto:

Klára Tomášiková, III. MAS

archív školy

Grafická úprava:

Veronika Žitňanová, II. ZAM

Mgr. Marcela Matusová

Jazyková korektúra:

Mgr. Marcela Matusová

Ilustrácie:

Veronika Žitňanová, II. ZAM

Tlačiareň:

Merkantil Trenčín

Radi privítame vaše postrehy, námety a príspevky do časopisu. V prípade záujmu kontaktujte našu šéfredaktorku alebo redaktorov.

Ahojte,

iste každý poznáte zmeny. Či už príjemné, alebo nie, no myslím, že záleží len od nás, ako sa s nimi vyrovnáme. Ani nám na „zdravotke“ sa nevyhli. My v Cellule sme sa rozlúčili s našou šéfredaktorkou Dominikou, na ktorej miesto som sa dostala ja (a priznám, že ani neviem ako). No viem, že nebude

ľahké nahradiť ju. Zmeny sa dotkli aj Žiackej školskej rady. Dostala novú tvár. Aj prezident Študentskej rady stredných škôl sa rozhodol povedať Stop nespravodlivej maturite a chystá sa pobiť za študentov. Zmeny vraj čakajú aj maturitu formou projektu, ktorá je obľúbená najmä u žiakov odboru farmaceutický laborant. Tiež sa nám zmenili podmienky stravovania v jedálni a vraj nie sú definitívne... Príjemné zmeny však nastali v životoch našich profesoriek, ale o tom sa dozvieme viac, keď sa začítate do nového čísla našej Celluly.

Príjemné čítanie!

Slávka

PAPARAZZI

Hovorí sa, že rok 2012 praje zaľúbencom. A keď sa k tomu pridá mesiac máj, je jasné, že reč bude o svadbe. Tentokrát v súvislosti s našou „červenokrížickou Riou“, teda pani prof. Máriou Vargovou, ktorej svadobné zvony zazvonili 12. mája a stala sa z nej mladá pani Helíková. Gratulujeme a novomanželom želáme, aby symbolika mesiaca máj z ich vzťahu nikdy nevypršala...

foto: z archívu M. Helíkovej

Čo nás páli...

Tento školský rok škole priniesol množstvo zmien. Pred jeho začiatkom, v polovici augusta, zachvátil náš internátu požiar, v marci sa riešila otázka stravovania našich žiakov a dozvedeli sme sa, že sa rieši i naďalej. Preto sme zaklopali na dvere riaditeľne a opýtali sa pani riaditeľky RNDr. Janky Gugovej na to, čo vás trápí. Neobišli sme ani problematiku „prítomnosti“ hygienických potrieb na sociálnych zariadeniach.

V minulom čísle Celluly sme riešili otázku týkajúcu sa budúcnosti školského internátu. Vo svojich vyjadreniach ste boli optimistická, verili ste, že internát bude naďalej internátom. Onedlho rok sa s rokom stretne a výrazné zmeny nastali...

Je nám veľmi ľúto, že sa s budovou školského internátu stále nič nerobí. Budova je majetkom zriaďovateľa školy TSK, naša škola je iba jej správcou. Z tohto dôvodu nemôžeme samostatne riešiť opravu strechy, ktorá bola pri požiari poškodená. Majiteľ budovy (TSK) sa napriek viacerým našim snahám a návrhom stále nevyjadruje k termínu začiatku opráv internátu, prípadne jeho ďalšej budúcnosti.

Od marca tohto roku nám stravu zabezpečuje Gymnázium L. Štúra. Musíme skonštatovať, že varia veľmi chutne. No dopočuli sme sa, že nás v súvislosti so stravou čakajú ďalšie zmeny...

Máte pravdu, od marca nám stravu zabezpečuje Výdajná školská jedáleň, ktorá je súčasťou Gymnázia L. Štúra v Trenčíne. So stravou sme spokojní. Musím priznať, že snahy o zmeny sú, ale snažíme sa, aby nenastali. Zastupiteľstvo TSK (zriaďovateľa školy) na svojom zasadnutí 25. 4. 2012 navrhlo vyradiť Výdajnú školskú jedáleň (ako súčasť Gymnázia L. Štúra v Trenčíne) zo siete škôl a školských zariadení. To znamená, že stravníci našej školy by museli chodiť na obedy priamo do jedálne gymnázia, čo by vzhľadom na špecifickosť výchovno-vzdelávacieho procesu na našej škole bolo komplikované. Rada školy pri SZŠ Trenčín na túto skutočnosť ihneď zareagovala a podala podrobné zdôvodnenie, takýto spôsob stravovania nie je pre našich žiakov vhodný. Záležitosť je momentálne v rukách Ministerstva školstva SR, ktoré na základe predložených dokladov od zriaďovateľa vyradenie Výdajnej školskej jedálne zo siete potvrdí alebo zamietne. Následne celú záležitosť dorieši Zastupiteľstvo TSK. To bude zasadať koncom augusta 2012 (termín ešte nie je určený). Vzhľadom na blížiacu sa prázdninu chceme upozorniť žiakov, aby sledovali webovú stránku školy, kde koncom augusta (po zasadnutí Zastupiteľstva TSK) zverejníme aktuálne informácie týkajúce sa stravovania, preberania čipových kariet na poskytovanie stravy, prípadne preberania stravných lístkov na mesiac september 2012. Škola a jej vedenie robí všetky kroky, aby sa stravovanie žiakov zachovalo v súčasnej podobe.

Všimli sme si, že „prítomnosť“ hygienických potrieb na WC nie je vždy samozrejmosťou, pravidelne sa však objavuje pred školskými akciami (rodičovské združenie, maturity). Ide o šetrenie alebo to má na svedomí nešetrnosť a plytvanie zo strany žiakov?

Názor, že toaletný papier a ďalšie hygienické potreby dávame na WC len počas akcií, je mylný. Pre školu nie je problém zabezpečiť, aby v sociálnych zariadeniach boli hygienické potreby (mydlo, toaletný papier, papierové utierky) neustále. Často však máme pocit, že niektorým žiakom tieto hygienické potreby prekážajú. Možno si práve preto toaletným papierom značia cestu z WC pri šatniach cez schodisko až na chodbu pri odborných učebniach ošetrovateľstva, papierové utierky vyťahujú zo zásobníka a natlačia ich záchodovej misy namiesto toho, aby si nimi poutierali ruky, tekuté mydlo vytlačia na zem a potom si nemajú, čím umyť ruky! Mnohí z vás sa teraz zabávajú na tých, ktorí hygienické potreby ničia a tešia sa z toho, ako bude upratovačka hromziť, keď bude všetko dávať do poriadku. Je len na vás, či dokážete medzi sebou prevychovať tzv. „škodcov hygienických potrieb“, lebo len potom prestanete mať pocit, že sa hygienické potreby v sociálnych zariadeniach objavujú iba pred určitými akciami. Sme predsa v škole, ktorá vychováva budúcich zdravotníkov!

(mm), Slávka Melicheriková, II. FL

Priletí k nám bocian

Toto tu už dlho nebolo. Babyboom na zdravotke! Do rodín našich troch profesoriek onedlho priletí bocian a ony na istý čas vymenia školskú katedru za prebaľovací pult. Najskôr navštívi pani prof. Marcelu Matusovú. Jej deväťročný syn sa súrodencu už nevie dočkať. O mesiac neskôr si to namieri k pani prof. Márii Helíko-

vej (foto: pozri príspevok Paparazzi na s. 4), ktorá je v tejto oblasti nováčikom. Ako poslednú z nich navštívi pani prof. Moniku Hermanovú, ktorej dcéra Natálka sa teší na to, ako bude mamine s bábätkom pomáhať. Všetkým trom držíme päsť a želáme veľa zdravia, trpezlivosti a spokojnosti.

ČAKATELKY

Mgr. M. Matusová

Mgr. M. Hermanová

ŽURNÁLOVÝ STETOSKOP JE NÁŠ

20. marca sa uskutočnil VIII. ročník celoslovenskej súťaže školských časopisov stredných zdravotníckych škôl Žurnálový stetoskop. Organizátorom tohto ročníka bola SZŠ v Trnave. Do súťaže sa zapojilo 10 škôl, medzi nimi aj my s našou Cellulou.

Úroveň prihlásených časopisov, ich kvalitu, obsah a grafické spracovanie hodnotila odborná porota v zložení PaedDr. Eva Kopúňková - pedagogička, spisovateľka, Gabriel Kopúnek - šéfredaktor Trnavský hlas a Mgr. Lenka Štěpánková - zástupkyňa šéfredaktorky MY Trnavských novín. Tá kriticky posúdila jednotlivé časopisy, vyzdvihla

klady, upozornila na nedostatky, vyčerpávajúco odpovedala na otázky zástupcov jednotlivých redakčných rád.

A aký bol ich konečný verdikt? Naša Cellula získala 1. miesto a výsadu prvého - zorganizovať o dva roky ďalší ročník tejto súťaže. Nebude to pre nás nová skúsenosť, organizátormi súťaže Žurná-

lový stetoskop sme boli pred 6 - po úspechu Celluly v Poprade. Na druhom mieste sa umiestnil časopis Bacilus z Lučenca, ktorý získal aj cenu za najlepšiu grafiku. O tretiu priečku sa podelili časopisy PULZ plus z Trnavy a Fonendoskop z Popradu.

Slávka Melicheríková, II. FL

PaedDr. Eva Kopúňková, Gabriel Kopúnek, Mgr. Lenka Štěpánková - porota

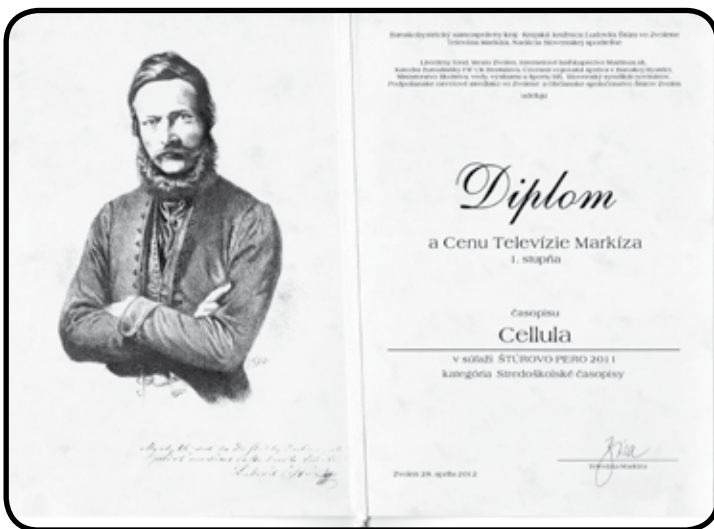

napätie počas vyhodnotenia

ŠTÚROVO PERO 2011

V ZNAMENÍ DVOJNÁSObNÉHO ÚSPECHU

Posledný aprílový víkend sa pre našu Cellulu už niekoľko rokov nesie v znamení Štúrovho pera – celoslovenskej novinárskej súťaže stredoškôľakov a vysokoškôľakov vo Zvolene. A ináč tomu nebolo ani tento rok, kedy sa v dňoch 27. – 28. apríla uskutočnil už 17. ročník tejto súťaže, ktorý bol pre našu redakciu mimoriadne úspešný. Domov si priniesla hneď dve významné ocenenia.

Pani prof. M. Matusová pri preberaní ocenenia

Štvorčlenná posádka v piatok ráno nasadla do autobusu smer Zvolen s ambíciou obhájiť titul Cenu Televízie Markíza 3. stupňa, no hlavne vystúpiť vo Zvolene, lebo minulý rok sa to veru nepodarilo. Keď sme vďaka „našej vedúcej“ v autobuse objavili už známych „štúrovcov“, objavy sa stratili a pokojne sme dospali to, čo sme doma nestihli.

Konečne sme dorazili do cieľa, ubytovali sa v internáte a namierili si to do knižnice L. Štúra. Nasledovala šnúra besied s ostrieľanými žurnalistami, ktoré boli veľmi podnetné a po pozitívnych hodnoteniach našej Celluly z úst šéfredaktora spravodajstva Markízy Lukáša Dika, štyroch jednotlivých predsedu poroty Pavla Vítka a výroku Patrika Hermana: „Mám dobrý pocit“ sme mali dobrý pocit aj my.

Nasledovala úžasná, takmer celá prebdená noc, plná diskusií, inšpirácie, nových informácií, výmeny skúseností, nadväzovania priateľstiev a, sa-

mozrejme, ťažké ráno, kedy bolo náročné udržať otvorené oči počas tlačových konferencií so zástupcami televízie Markíza a europoslancom Ing. Vladimírom Maňkom.

Odbila jedna hodina, nastal čas vyhlásenia výsledkov, nervozita stúpala. Vyhlásili víťazov v kategórii novinárskych príspevkov vysokoškôľakov, stredoškôľakov, kde bodovali zástupcovia Gymnázia z Považskej Bystrice, už sme spoznali aj víťazov v kategórii vysokoškôľské časopisy... Gratulácie od protcov, preberanie cien, foto víťazov na pamiatku...

Už je to tu, vyhodnotenie kategórie stredoškôľských časopisov. Teraz to bude o nás. Netrpezlivo počúvame každé jedno slovo predsedu poroty Pavla Vítka. Zrazu počujeme meno Mgr. Marcela Matusová. Keby ste videli v tej chvíli jej oči, rozšírili sa do neveriteľných rozmerov, vstala a akoby v tranze, celá roztraseaná, vykročila za ocenením, ktoré

práve získala. Keď sa k nám vrátila, stále neverila, ale to sme už čakali na to, ako dopadla naša Cellula. Tá skutočná záplava eufórie nastala, keď sme sa stali držiteľmi ocenenia - Cena Televízie Markíza 1.(teda najvyššieho) stupňa, ktorú sme si prevzali z rúk Patrika Hermana.

Šťastné a prekvapené sme sa narýchlo rozlúčili s novými známymi, lebo autobus nepočká...

Štúrovo pero, najprestížnejšia celoslovenská súťaž vysokoškôľských a stredoškôľských časopisov, sa pre našu novú redakčnú zostavu stala historicky prvou skúsenosťou. Obávané dobrodružstvo z minulého roka sa nekonalo, tentokrát sme použili mapu v tom správnom meste, užili si Zvolen naplno, tým správnym spôsobom sa inšpirovali a už teraz sa tešíme na budúci rok. A predsa bolo Štúrovo pero 2011 výnimočné, neboli sme len štyria, ale o tom ste sa dočítali viac na s. 5.

Slávka Melicheríková, II. FL

13. APRÍLA MOHOL KAŽDÝ POMÔČŤ

Aj tento rok sa naši zdravotníci zapojili do zbierky Deň narcisov. Do rúk zobrali namiesto učebníc krabice s logom Dňa narcisov, školské lavice vymenili za ulice, obchodné centrá. Nie preto, aby sa uliali, ale aby pomohli. Napriek tomu, že bolo piatok trinásteho, šťastie im prišlo. Krás-

ne slnečné počasie sa postaralo o ulice plné ľudí, ktorí neváhali a na dobrú vec prispeli. Naši dobrovoľníci vyzbierali neuvěřiteľných 3289,84 Eur.

Slávka Melicheríková, II. FL

foto: Foto: SITA/Diana Černáková

PODPORILI SME DEŇ ZEME

Milovníci pohybu, ekológovia soparku na pamiatku zanechali. A tak si tieto „okrasy“ konečne našli svoje miesto a príroda si aspoň na chvíľu vydýchla. To však našim akčným ekológom nestačilo a namierili si to o kúsok vyššie - na Trenčiansky hrad, aby aj tam ukázali, čo znamená mať rád zeleň a čistotu.

(mm), foto: Veronika Žitňanová

MÁJ, MÁJ, MÁJ ZELENÝ...

Máj, máj, máj zelený...“, predsedu Žiackej rady, či ho postavili dievčatám, ktorých piesne sa rozliehali po školskom dvore našej zdravotky odpovedal nám: „Nebol to pô-30.apríla, a nie náhodou. vodný zámer, chceli sme zorganizovať zaujímavú akciu, blížil sa 1. máj, spojili sme teda aktuálne s tradičným a na svete bola akcia - stavenie mája. (úsmev) Ale máte pravdu, mysleli sme na naše dievčatá, chceme, aby boli všetky pekné, štíhle a zdravé.“ Túto akciu s nadšením privítala i pani riaditeľka Janka Gugová, ktorá dúfa, že sa z nej stane tradícia.

(mm), foto: archív školy

BRITANIC NA VÁHU

Už niekoľko dní máme ževnatých športovcov na pocit, že na Slovensko zavítalo leto, a to je ešte len máj. Všetkých to vabi ku Váhu. Zlákať sa dal aj náš Britanic, teda skupina 22 vodáckych talentov a hún-

sa dôkladne pripravili na Majstrovstvá Slovenska DRACÍCH LODÍ vysokých škôl 2012, ktoré ich čakajú v Bratislave o dva týždne.

(mm), foto: archív školy

KALENDÁRIUM

ROZDÁVALI SME RADOSŤ

„Mamú, kedy už príde Ježiško?“ Aj vy si pamätáte, ako ste s čoraz väčšou netrpezlivosťou deň čo deň prichádzali za mamou s touto otázkou? A presne v tomto duchu sa niesla jedenásta Vianočná akadémia našej školy. Vrátila nás do čias, kedy sme všetky svoje prania a túžby kládli na papier, smerujúci tam hore, do oblakov. K niekomu, kto nám každoročne pod stromčekom rozžiariť očka.

V úvode akadémie nás do správnej predvianočnej nálady dostali dievčatá piesňou s príznačným názvom „List Ježiškovi“. Spievali o túžbach súčasných, ale i dávno zabudnutých. A keď už raz začali, bolo ťažké prestať. Niektorí chceli tancom opäť privolať leto, iní poriadne si zacvičiť a rozhýbať stuhnuté kosti. Snívali sme spevom, tancom či už orientálnym, alebo ľudovým, ale aj hrou na klavíri a netradičnou módnou prehliadkou. Tento ročník bol výnimočný. Okrem príchodu najkrajších sviatkov - Vianoc - sme oslavovali aj 30. výročie zmeny názvu FS Věna. Odmenou za dlhoročnú a úspešnú

reprezentáciu súboru bolo ocenenie predsedu Trenčianskeho samosprávneho kraja MUDr. Pavla Sedláčka, MPH. Ďakovný list FS Věna pri SZŠ Trenčín Za uchovávanie a rozvoj kultúrneho dedičstva národa prevzala z rúk riaditeľa Úradu TSK Ing. Vladimíra Buzalku riaditeľka školy RNDr. Janka Gugová, ktorá je súčasťou súboru už 30 rokov. Za obetavú prácu vo FS Věna Pamätnú plaketu Trenčianskeho osvetového strediska v Trenčíne udelil Mgr. Vladimír Zvalený i vedúcim súboru RNDr. Janke Gugovej, Mgr. Alžbete Trusinovej, Oľge Bohóovej, a Ing. Petrovi Kupčovi.

Pestrý program každému niečím ulahodil. Pomohol vyčerpaným z predvianočného zhonu zabudnúť na stres a tým už vianočne nalaďeným užívať si intenzívnejšie atmosféru nielen najkrajších sviatkov, ale predovšetkým pocit lásky a vďaky. Milým prekvapením a vrcholom programu bol dojímavý záver, ktorý všetkých doslova rozžiariť. Vianočná akadémia tak znova naplnila svoje poslanie - dala príležitosť nielen radovať sa, ale radosť i rozdávať.

archív školy
(kj), .Slávka Melicheriková, II. FL

OTVORILI SME NAŠE NOVÉ DVERE

Vo štvrtok, prvého decembra, sa naše nové dvere otvorili pre „možnobudúcich“ študentov „trenčianskej zdravotky“. Pre tých, ktorí sa prišli utvrdiť v tom, že „ona“ je to pravé orechové, sme si pripravili veľa zaujímavého.

Po privítaní a všeobec- a ukázali nám, ako do-
ných informáciách z úst kázu poskytnúť kar-
kompetentných sme diopulmonálnu resus-
návštevníkov DOD roz- citáciu, svoju odvahu
delili do skupín a odha- pokúšali aj pri odbere
ľovanie toho, čo tajom- krvi. A o ktorý odbor bol
ná budova uprostred najväčší záujem? Bodo-
mesta Trenčín skrýva, val odbor farmaceutic-
mohlo začať. Každý ký laborant a masér, no
z návštevníkov si prišiel ani ostatné nezaostávali.
na svoje - na budúcich Ostáva nám teda dúfať,
farmaceutov čakali rôz- že väčšinu z toho množ-
ne mastičky a sirupy, stvá tvári, ktoré nás
„možnomaséri“ si mohli v daný deň poctili svojou
čas spríjemniť krátkou návštevou, uvidíme aj
masážou, laboranti zis- v septembri pri otváraní
ťovaním krvnej skupiny nového školského roka.
a asistenti si nenecha-
li ujsť nášho „Ančiaka“ Slávka Melicheriková, II. FL

foto: archív školy

NAŠE ÚSPECHY V SKRATKE

„Mária Koščáková z III. FL triedy obsadila 3. miesto v súťaži „Spolahni sa na vedu“, ktorej podstatou bolo nakresliť vedecký vtíp. Keďže je Majka zdravotníčka, výtvarne stvárnila tému „Napredovanie vedy v zdravotníctve“.

Pri fyzike ešte ostaneme. Nikola Klobučníková z II. FL získala II. miesto v súťaži Enersol SK.

Nielen fyzika je v kurze. Tento rok sme bodovali aj na krajskom kole Olympiády zo slovenského jazyka, kde sa naša žiačka Dominika Lukáčová zo IV. ZL umiestnila na 3. mieste. IV. ZL sa tento školský rok darilo aj v SOČ. Nicholas Martinka získal nádherné 2. miesto v Celoslovenskom kole SOČ s prácou Chronická methemoglobinémia u fajčiarov. Gratulujeme!

KALENDÁRIUM

DALI SME SI HIPOTERAPIU

My maséri sa na odborných hodinách učíme aj o hipoterapii. Naše vyučujúce vedľa, že zážitkovým učením u nás dosiahnu viac, a tak neváhali a vzali nás v jeden aprílový deň do Nemšovej.

24. apríl 2012... Maséri druhého, tretieho ročníka a tri profesorky prijali volanie divočiny a o 8:30 stredo európskeho času sa stretli v Nemšovej. Začiatok by to bol pekný, ale sklame vás. Maséri sú divočina sami o sebe, prečo by sa volali? Príčinou ich stretnutia bola odborná exkurzia, počas ktorej sa mali oboznámiť s technikami s metódami hipoterapie. Kde? Na ranči s názvom Šťastná 13, ktorého názov výrazne kontrastoval s lebkou býka, pribitou na hlavnej bráne. Vo westernovom mestečku s rozlohou asi 30 m² sa roly hostesiek zhostili dve „kočky“. A to doslovne. Tie zabávali chalanov, kým sa dievčatá prezliekali. Keď boli všetci pripravení, mohlo sa k hlavnému bodu programu. To už

prišla inštruktorka aj s koňmi. Po polhodine inštruktáža a ukážok - ako sa kone cvičia a ako sa na nich jazdí, prišla na rad najočakávanejšia časť exkurzie - jazdenie. Hop do sedla, uvoľni bedrá a nespadni, asi takto sa na koňa nasadá. Nuž nie je to kôň na štyroch kolesách, ten sa aj inak ovláda. Namiesto volantu treba použiť nohy - keď chcete ísť doprava, kopnete koňa (podotýkam, jemne) do ľavého boku a naopak. Dôkladne poučení, nasadli sme na tátošov a vyskúšali si hipoterapiu na vlastnej koži, zažili kopec zábavy a pobrali sa domov s pachovým talizmanom z ranča.)

Alžbeta Bednárová, III. MAS
foto: Klára Tomašíková, III. MAS

V ZAJATÍ BOTANIKY A FARMAKOGNÓZIE

Sme síce druháci, ale na hodiny farmaceutickej botaniky s pani prof. Berackovou sme nezabudli - na to množstvo rastlín, jej nadšenie pri vysvetľovaní, na naše „trápenie“ pri ich učení... Keď si myslíte, že s hodinami botaniky náš kontakt s rastlinami skončil, mýlite sa, je tu predsa ešte farmakognózia s pánom prof. Peciarom. Aby sme len neteoretizovali, rozhodli sa nás naši vyučujúci „vytiahnuť“ zo školských lavíc a ukázať nám rastliny naživo. Nevynechali ani našu triednu Helenu Šulekovú, veď ona predsa patrí k nám! Tak sme posledný májový deň nasadli do autobusu a namierili si to do Botanickej záhrady v Brne, kde sme zistili, že sa máme ešte čo učiť. Ale samozrejme, nebolo to všetko len o učení! Exkurziu sme si všetci užili a odniesli sme si z nej krásne fotky a zážitky. Trochu sme vypli v obchodnom dome Glóbus a potom sme stihli ešte „malý“ výlet do Buchlovíc. Tu sme si vychutnali krásnu prírodnú atmosféru parku a zámok. Musím uznať, že to bola príjemná forma skĺbenia oddychu a učenia ;)

text a foto: Natália Žácka, II. FL

Aj naši prváci sa vybrali po stopách farmaceutickej botaniky. Ale ostali na Slovensku. Boliv Botanickej záhrade Farmaceutickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave.

II. FL

I. FL

ŽIVOT OKOLO NÁS

S MISIOM NA NÍLE

Typický tukul, obydľie domorodcov - je postavený z hliny a vysušeného kravského hnoja. Strecha je pokrytá suchou slamou. V ňom žije celá rodina, v noci dokonca i spí.

Ramona Keil z III. ZL prijala pozvanie od pracovníčky švajčiarskej organizácie Misia na Níle, zbalila si kufre, aby spolu s ostatnými dobrovoľníkmi strávila dva týždne v Etiópii. Ako na ňu východná Afrika zapôsobila, sa dočítate v nasledujúcom príspevku.

Nachádzam sa asi 300 km juhozápadne od etiópskeho hlavného mesta Addis Abeba. So skupinou pätnástich ľudí už štyri dni podnikáme cestu touto úžasnou krajinou. Po nezabudnuteľných zážitkoch v hlavnom meste, v centre pre vzdelávanie postihnutých, v škole pre slepcov, v safari parku a počas jednej noci v typickom tukule, sme na ceste ku klinike v džungli (v blízkosti rieky Walga). Prechádzame mnohými dedinami, ľudia nám kývajú, deti kričia: „Bieli, bieli.“ Všade nás vítajú s nadšením, lebo vedia, že prichádza pomoc. Konečne sme dorazili ku klinike. Keďže je sviatok, môžeme si ju prezrieť až nasledujúci deň. Je čas obeda. Muktar, hluchonemý kuchár, sa o nás postará. O chvíľu si už vychutnávame tradičnú injeru (kyslú palacinku) s ostrou šošovicovou omáčkou. Ako-tak najedení nasadáme do džipu, aby sme navštívili ďalšie dve dediny. Cestou si urobíme prestávku pri dedinskej studni, ktorá sa nachádza za plotom, zhotoveným z konárov a vetiev, a má svojho strážcu. Ten nás srdečne víta. Napijeme sa a pokračujeme v ceste.

V dedinách okolo kliniky je vyhlbených približne 50 takýchto studní. O tie sa starajú pracovníci kliniky, teda dobrovoľníci z Misie pri Níle. Vďaka tomu majú domáci čistú, „zdravú“ vodu!

Nasledujúcou zastávkou je dedinská „samaritánska“ stanica, teda stanica prvej pomoci. Tu je domácim poskytovaná prvá pomoc a poradenstvo, vzdelávajú ich v oblasti starostlivosti o zdravie. Absolvujeme prehliadku stanice a dostávame pozvanie na kávu. O chvíľu sa nachádzame v tukule.

Pri ohnisku - uprostred tukulu - kľáči matka a praží kávové bôby. Aromatická vôňa čerstvo vypražených kávových bôbov naplní príbytok a čoskoro každý z nás drží v ruke svoju šálku kávy. Zapáchajúce maslo, ktoré sa pridáva do kávy na počesť hosťa, naši hostitelia, našťastie tentokrát vynechali... Keď sa začína stmievať, opúšťame príjemnú atmosféru príbytku a opäť sa vydávame na cestu. Nasledujúci deň si prezeráme kliniku. Je pomerne veľká, no keď má niekto takú sprievodkyňu ako Annarös, čas ubieha veľmi rýchlo...

Klinika je postavená z lodných kontajnerov, pripomína tvar písmena U. V priestoroch jednotlivých lodných kontajnerov sa nachádzajú vyšetrovne, zasadačka, očné oddelenie, lekáreň, pôrodnica a laboratórium. Pri hlavnom vchode, kde každé ráno prichádza množstvo pacientov, je výdajňa zdravotných kariet. Napravo od nej hlavná kancelária, kde sa začala aj naša prehliadka. Tu nám Annarös rozprávala o obriezke dievčat. Priznám sa, musela som si sadnúť, aby som to „rozdýchala“. Postupne sme si prezreli jednotlivé kontajnery. Pre

ŽIVOT OKOLO NÁS

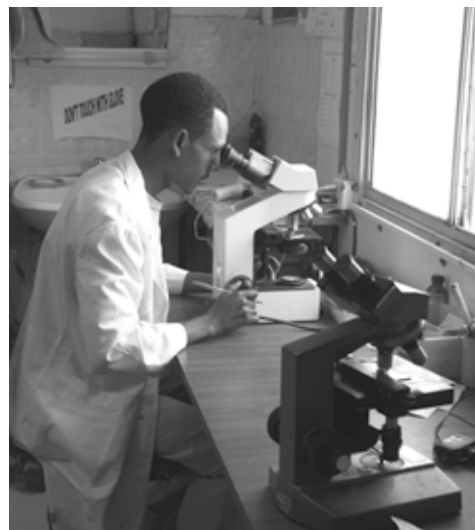
mňa osobne bola najzaujímavejšia „laborka“. Bola síce skromne zariadená, ale obsahovala všetko potrebné - aj centrifúgu, rovnaký model máme aj v škole!

Nahliadla aj do mikroskopu a videla som, ako vyzerá typický príznak malárie.

Okrem laboratória ma zaujala aj pôrodnica. Annarös nám porozprávala mnoho zaujímavého, veď v nej strávila veľa nocí a neraz bojovala o život žien a ich detí. V blízkosti kliniky sa nachádzalo niekoľko tukulov. Určené boli pre ťažko chorých pacientov, matky s podvyživenými deťmi, kde ich učia, ako sa o deti starať, variť plnohodnotnú stravu z potravín, ktoré si dokážu vypestovať.

Po prehliadke sme sa naobedovali, spolupracovníci - dobrovoľníci nám na rozlúčku zaspievali pieseň a pokračovali sme v ceste...

text a foto: Ramona Keil, III. ZL

Neoddeliteľnou súčasťou nášho pobytu bol džíp, ktorý za sebou zanechával mračno prachu...

SOM VĎAČNÁ ZA TÚTO SKÚSEŇ

Po trinástich dňoch sedím v lietadle. Vraciam sa domov - do Európy. Pohodlne usadená, zabalená do deky. Nechávam sa obsluhovať stewardmi, hlavou mi víria myšlienky: „Narodila v Európe, netrpiť nedostatkom jedla, kým inde ľudia hladujú... Zdá sa mi to nespravodlivé. V Etiópii deti chodia do školy s nadšením, vážia si, že sa môžu vzdelávať, tam to totiž nie je samozrejmosťou. A čo ja? Často nemám chuť ísť do školy, neviem si, čo mám... Aj keď v uliciach hlavného mesta Addis Abeby vlád-

ne čulý ruch, ľudia sa nikde nenáhlia. My sa ponáhľame aj za nich.“

Myslím na svojich priateľov, ktorí opustili pohodlný život v Európe, aby pomáhali ľuďom v Afrike.

Spomínam si na radosť a nefalšovanú vďačnosť miestnych ľudí a trošku im záviďím.

Na mňa čaká svet plný nevďačnosti, egoizmu, stresu, hnevu, svet plný prebytku, v ktorom kaž-

dý chce ešte viac, svet plný zábavných parkov, modernej techniky, svet plný závislostí a samovrážd... Zmocňuje sa ma pocit, že sa vraciam do väčšej chudoby, akou bola tá, ktorú som práve videla. V tej chvíli mi je jasné, že radosť a zmysel môjho života nezávisí od vonkajších okolností...

Hlas letušky ma vracia do reality. Vystupujem z lietadla, vstupujem do klimatizovanej haly, plnej reklám a butikov s „prehnanými“ cenami. Som doma, a predsa sa mi to všetko zdá akosi cudzie...

USMIEVAVÁ MODRO-BIELA PODOBÁ SA NA ANJELA...

12. máj, ktorý je zároveň dňom narodenia zakladateľky moderného ošetrovateľstva, Florence Nightingaleovej patrí už od roku 1974 našim modro-bielym anjelom.

Nemocničný areál. Urologické oddelenie. Víta nás sestrička Anička, ako vždy pokojná, s milým úsmevom na tvári a odbornými radami vždy „poruke“, do preplnenej urologickej ambulancie vnáša pokoj a istotu. O poschodie vyššie, na chirurgickom oddelení nás srdečne pozdraví sestrička Marta, dôstojná intelektuálka, pri ošetrovateľských výkonoch prísne rešpektujúca zásady asepsy a antisepsy chirurgického oddelenia, jednoducho prirodzená autorita, vždy pripravená pomôcť chorému. Po pediatrickom oddelení už „behá“ sestrička Edita, rozvážna, usmiata, s obetavým srdcom, tou správnou dávkou trpezlivosti a empatie, veď ju potrebujú „jej“ deti. Široký úsmev, pokojný hlas, neoceniteľné rady, ktorými povzbudí nejednu mamičku po cisárskom reze, tým je typická sestrička Majka, opora pacientok na gynekologickom oddelení.

Čo majú Anička, Marta, Edita a Majka spoločné? Okrem toho, že sú zdravotnými sestrami, pre svojich pacientov sú anjelmi. Prečo? Odpoveď je jednoduchá. Pre ne je ich práca poslaním, sú obetavé, trpezlivé, empatické a vřucne. Blaho pacienta je tým najvyšším zákonom.

12. mája títo anjeli oslavujú. My im k ich sviatku želáme z dobrého len to najlepšie, z pekného len to najkrajšie, pevné krídla v ich rozlete a keby sme mali tú moc, obsypali by sme ich zlatom.

Tým ostatným (ktorí sú v každej profesii, nielen v tej sesterskej) želáme tiež len to najlepšie: vyššie platy, vysokoškolské tituly, sebestačných pacientov a menej práce.

Tak teda všetko najlepšie Aničky, Martušky, Editky a Majky, my pacienti si želáme, aby vás anjelov bolo viac.

PhDr. Dagmar Mikušová, MPH

Pri tejto príležitosti sme zašli na chirurgické oddelenie a Jis-ku, aby v zápale práce zistili, čo týchto anjelov pri práci pozitívne motivuje a čo im naopak spôsobuje vrásky na tvári.

Sestrička Nataša: Svoju prácu vnímam ako poslanie, ktorého zmyslom je pomáhať. Ja som „sestričkovaniu“ verná od maturity, teda 33 rokov. Aj po toľkých rokoch mám svoju prácu veľmi rada a neviem si predstaviť, že by som robila niečo iné. Nahnevať ma dokážu ľudia, ktorí si myslia, že to robíme len pre peniaze, pritom to tak vôbec nie je. Vždy ma potešia slova: „Mám vás rada. Vy ste taká zlatá a láskavá, čo by som si bez vás počala.“

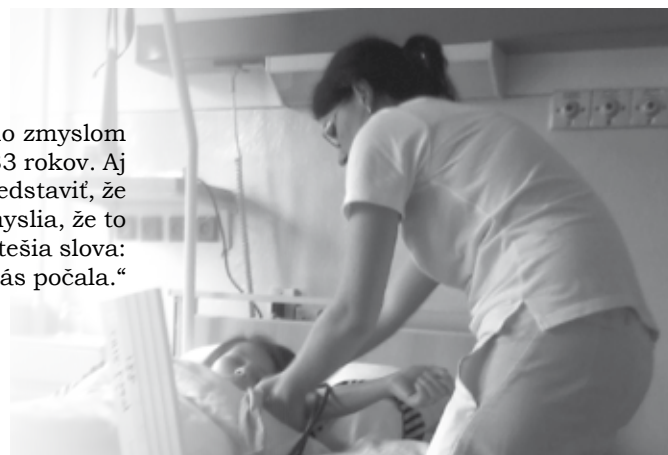
text, foto: Nikola Hrbáčiková, III. ZA

Brat Rado: Čo ma motivuje? Vedomie, že môžem pomôcť niekomu, kto to potrebuje. A keď fungujete v dobrom kolektíve, je to radosť pracovať. Vtedy sa môže stať čokoľvek, stále máte dobrú službu. S čím sa však nedokážem zmieriť, sú niektorí pacienti, ktorí namiesto slov vďaky, vynadajú, i napriek tomu, že sa im snažím/-e pomôcť.

Sestrička Renáta: Moja práca ma baví, vždy ma potešia slová vďaky od pacientov. Práve to ma motivuje. Úsmev na tvári pacientov ma dokáže povzbudiť. Za negatívne pri výkone povolania považujem vybavenie našich nemocníc a občas aj šetrenie na úkor pacientov..

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ ŠKOLSKÁ RADA V NOVOM ŠATE

Dominik je žiakom 3. ročníka odboru farmaceutický laborant. Stačí pozrieť na fotografiu a hneď nám je jasné, že je to človek veľmi spoločenský, ktorému z tváre nikdy úsmev neschádza. Sám o sebe tvrdí, že rád spoznáva nových ľudí, miluje hudbu, hrá na gitare a najväčšiu radosť mu urobíte, keď ho pozvete na nejaký hudobný festival. Nepohrdne ani pizzou či kuracím mäsom na akýkoľvek spôsob. Spolužiaci by vedeli rozprávať aj o jeho kuchárskom umení. Ktovie, či nezorganizuje „Bez servítky“ aj pre nás... Je jednoducho čarovný. Dievčatá, pozor, momentálne je zadaný.

Iste ste si všimli, že sa zmenilo vedenie Žiackej školskej rady. Predchádzajúceho predsedu Andreja Barborku po celoškolských voľbách nahradil Dominik Gabriel.

Náš „Gabro“, teda Dominik Gabriel, nikdy neuvažoval nad funkciou predsedu Žiackej školskej rady, zmenilo sa to, keď sa ho na to začali pýtať profesori. S prácou v kolektíve či so zabezpečovaním propagácie a finančných zdrojov skúsenosti má, spolu s členmi OZ Južania pomáhal pri GODZONE TOUR, takže z predsedovania strach nemá. Žiacku školskú radu vníma ako sprostredkovateľa komunikácie medzi žiakmi a vedením školy. V žiadnom

případe nechce presadzovať vlastné záujmy, ale záujmy a návrhy žiakov. V žiackej rade ho prijali s nadšením, s ostatnými členmi si rozumie, ľudsky i názorovo sú na rovnakej vlnovej dĺžke. Svedčí o tom aj úspech akcií, ktoré sa im podarilo už spoločne zorganizovať - oslava Dňa učiteľov, RETRO DEŇ.

Slávka Melicheríková,
Natália Tatarková II. FL
foto: Dominik Gabriel

Zloženie novej Žiackej rady

Predseda: Dominik Gabriel (III. FL)

Podpredseda: Simona Masaryková (I. ZL)

Členovia: Denis Mikulínek (I. ZA), Viviane Thomay (I. ZL), Tatiana Repková (I. MAS), Tatiana Vojčináková (I. FL), Lucia Drábiková (II. FL), Erik Šebök (II. ZL), Naďa Kubáňová (II. ZAM), Jozef Kumančík (III. ZL), Klára Tomašiková (III. MAS), Linda Záhorská (IV. FL), Tatiana Zverbičková (IV. FL), Katarína Kravaríková (IV. MAS)

AKCIE POD TAKTOVKOU ŽIACKEJ RADY

**PRVÝ APRÍL MAL
PRÍCHUŤ RETRA**

NEZABUDLI SME NA NAŠICH UČITEĽOV

Aj tento rok sme pre učiteľov pripravili prekvapenie. Pozvali sme ich do priestorov školskej jedálne, ktorá po našom zásahu výrazne zmenila svoju vizáž. Zvolali všetkých učiteľov a mohlo sa začať oslavovať. Spievalo sa, z úst predsedu Žiackej školskej rady zazneli slová vďaky, každý učiteľ dostal kvetinu. Ku gratulantom sa pripojil aj predseda Rady rodičov. Pohľad na tváre našich učiteľov naznačuje, že ich naše gesto milo prekvapilo a príjemne potešilo.

text a foto: kolektív ŽŠR

Pri príležitosti Dňa učiteľov každý rok oceňuje TSK pedagógov za ich obetavú a náročnú prácu. Tento rok získala vzácne ocenenie Vynikajúci pedagóg Trenčianskeho kraja naša vyučujúca Mgr. Alena Beracková, ktorej pôsobenie na našej škole sa spája s odborními zdravotníckymi a farmaceutickými laborantami. S nadšením zasväcuje svojich žiakov do tajov klinickej biochémie a farmaceutickej botaniky. Najviac času teda trávi v labáku. A v tomto jej druhom domove sme ju navštívili, aby sme sa opýtali na dojmy a pocity spojené so spomínaným ocenením.

BOLO TO TAKÉ POHLADENIE DUŠE

Koľko rokov už pracujete v dopredu? školstve?

V školstve pracujem od ukončenia vysokej školy (pozn. red. Prírodovedecká fakulta UK v Bratislave) - od roku 1978, takže si to môžete vypočítať (pozn. red. vypočítali sme - je to 34 rokov). Prestávku som mala dva roky, kedy som bola na materskej.

Učiteľský chlebič veru nie je ľahký. Vy sa ním živíte od vysokej školy. Kedy ste začali uvažovať nad tým, že budete učiteľkou?

Asi sa vám to bude zdať smiešne, ale už v 6. ročníku ZŠ. Vtedy som chodila popoludní vypomáhať svojej pani učiteľke z 1. stupňa, keď mali prváci popoludňajšie vyučovanie (ukazovala som im písmenká, rozdávala zošity). Deti bolo tak veľa, že sme jeden týždeň mali vyučovanie dopoludnia, druhý popoludní.

Získali ste ocenenie Vynikajúci pedagóg Trenčianskeho kraja. Čo to pre Vás znamená?

Po 34 rokoch na našej škole to bolo také pohladenie dušičky.

Získali ste už niekedy aj iné ocenenie?

Nie, toto bolo prvé.

Čo vás na tejto práci inšpirovalo, naďalej inšpiruje, poháňa

Vždy som rada druhým niečo vysvetľovala a tešilo ma, keď problém pochopili. Do labáku príde v druhom ročníku „vyplašený“, ne-skúsený študent, ktorému všetko padá z ruky... Po troch rokoch už odchádza absolvent, ktorý sa nebojí manipulovať s prístrojmi a má slušné vedomosti o práci v labáku. A tento pocit ma poháňa dopredu. Z človeka, ktorý len niečo tuší o práci laboranta v labáku vziđe „hotový“ laborant.

Naopak, čo vás dokáže zarmútiť a čo „nemusíte“ na povolaní učiteľa?

Čo ma dokáže zarmútiť? Aro-

gantné správanie žiakov a oplzlé výrazy, ktoré používajú pri komunikácii medzi sebou. Bohužiaľ, uši si zapchať nemôžem, aby som to nepočula. No a na povolaní učiteľa „nemusím“ kopy papierov a ďalších „užitočných“ písomností.

Ste človek naturálny, milujete prírodu a rastlinky, to o vás dobre vedia najmä žiaci z odboru farmaceutický laborant...

Rastlinky milujem od detstva. Už ako malú ma fascinoval tvar, farba jednotlivých kvietkov, spovedala som svoju babičku, aké meno majú jednotlivé „kvietka“. Aj dnes som šťastná, keď si moji žiaci urobia herbár z viac ako po-

Pani profesorka preberá ocenenie

Poznávacie znamenie:

Neuveriteľne energická žena v bielom, ktorej však nikdy nesiahajte na labák. Vtedy za seba naozaj neručí. Ak sa jej totiž niečo nepáči, vie to dať najavo, a poriadne nahlas. Ale ako rýchlo dokáže vzplnúť, tak rýchlo aj zhasnúť. Je to človek naturálny, miluje prírodu, rastlinky a s nadšením listuje v žiackych herbároch. Rešpektuje éru počítačov, ale je verná meotaru.

vinných dvadsiatich rastlín. A niektorí si dajú naozaj záležať. Vidno, že ich to baví a to je pre mňa najväčšia odmena.

Okrem toho ste odborníkom aj v oblasti homeopatie. Vieme, že aj kolegovia si k vám chodia po rady. Ako ste sa k tomu dostali?

Na škole bol kurz homeopatie pre žiakov, kde som ja robila dozor. Najprv som bola skeptická. Nedokázala som pochopiť, ako môžu účinkovať tak veľmi zriedené lieky. Dostala som chrípku a zo zvedavosti som vyskúšala homeopatickú liečbu. Zabrala. O tri dni som bola fit. Tak som sa jej začala venovať. A verná som jej už 25 rokov.

Učíte v odbore farmaceutický a zdravotnícky laborant. V ktorom odbore sa cítite viac doma?

Určite v odbore zdravotnícky laborant, ale ani s farmaceutickou botanikou nemám problémy. Horšie je to, keď občas zastupujem farmakognóziu. Priznávam, to si musím naštudovať.

A teraz len hypoteticky - keby ste sa mali ešte raz rozhodnúť, vybrali by ste si učiteľské povolanie?

Asi áno. Keby som mala vedomosti a skúsenosti, aké mám dnes, možno by som študovala homeopatickú liečbu ako profesionál.

Celý život ste jednou nohou v zdravotníctve, nezatúžili ste niekedy po povolaní zdravotníka?

Aj keď áno, tak ako výskumný pracovník. Mňa totiž neuveriteľne baví niečo hľadať a skúmať.

V poslednom čase sa často v súvislosti s učiteľským povolaním hovorí o syndróme vyhorenia. Čo robíte, aby ste „nevyhoreli“?

Snažím sa tešiť z práce tých žiakov, ktorých škola, študijný odbor baví, nevšimáť si „blbé“ a „vtipné“ poznámky tých, ktorých teší „vytáčať“ učiteľa.

Čo by ste poradili začínajúcim pedagógom?

Aj keď je to za katedrou mnohokrát náročné, nech sa nenechajú odradiť. Stačí, ak ich len čo i jeden žiak z triedy ocení, už vtedy to stojí za tú námahu.

ĎAKUJEME ZA ROZHOVOR.

Dominika Komárová, IV. ZL

Manžel pani profesorky pracuje u susedov – tiež je zaniietený biológ a učí na Gymnáziu L. Štúra. Napriek tomu to u nich doma nie je len o učiteľovaní. Spája ich spoločná záľuba – láska k prírode.

Motto: „Nerob druhým to, čo nechceš, aby iní robili tebe.“

Sen: usilovní žiaci

Vzor: moja triedna učiteľka zo základnej školy – vždy sa snažila byť spravodlivá a tiež o to, aby všetci žiaci porozumeli učivu, ktoré nám vysvetľovala

Trapas: keď sa mi prihovoria bývalí žiaci a ja si neviem na nich spomenúť

Dovolenka: potulky po prírode

Relax: rodina a príroda

Predmet: farmaceutická botanika a klinická biochémia

Zážitok: 60 rozkvitnutých črievičníkov papučkovitých (orchidea) na jednej rastline

SOM TAKÁ NATURÁLNA...

Je jedno, či ju stretnete v lekárni, na ulici alebo u nás v škole, vždy usmievavá, pozitívne naladená, milá, naturálne založená, neuveriteľne akčná – taká je naša externá vyučujúca PharmDr. Soňa Mandáková. Nasledujúci rozhovor vznikol v príjemnej atmosfére lekárne, kde si nás i napriek svojej pracovnej vyťažnosti pohodlne usadila a odpovedala na naše zvedavé otázky, v ktorých čo-to o sebe a o povolání farmaceuta prezradila.

Nie je tajomstvom, že ste absolventkou našej školy. Kto bol vašim triednym profesorom?

Pani profesorka Alenka Beracková, učila nás biochémiu a cvičenia z klinickej biochémiie. Vnímala som ju a stále aj vnímam ako dobrého, skromného a ústretového človeka, ktorý žije v súlade s prírodou a to mi je veľmi sympatické.

Takže ste boli žiačkou odboru zdravotnícky laborant? Prečo ste sa rozhodli pre tento odbor?

(úsmev) Áno, vyštudovala som odbor

zdravotnícky laborant, ale nemôžem povedať, že to bol môj sen. Od malička som chcela byť učiteľkou a študovať na Strednej pedagogickej škole v Leviciach. Musím priznať, že za výberom strednej školy stáli moji rodičia.

No učiteľkou na plný úväzok ani laborantkou ste sa nestali, vaše kroky viedli na Farmaceutickú fakultu v Bratislave...

Život nám ponúka rôzne príležitosti, ukáže smer, možno to tak bolo aj v mojom prípade. A ja sa snažím každú dobrú príležitosť využiť. Počas zdravo-

tky som začala uvažovať o štúdiu klinickej biochémiie. Tú nás učil MUDr. Ján Vindiš, ktorý ma motivoval k tomu, aby som sa ňou zaoberala hlbšie. Rok po strednej som však ako laborantka na biochémiu pracovala a tu som sa začala uvažovať o štúdiu medicíny. Opäť zaúradoval osud a moju cestu nasmeroval na Farmaceutickú fakultu v Bratislave a zo mňa sa stal farmaceut. S odstupom času musím povedať, že som spokojná.

Mám pocit, že som na správnom mieste. Služiť chorým ľuďom je to, čo vychádza z môjho vnútra. Mne sa pracuje s ľuďmi veľmi dobre. Dokážem vycítiť, čo človek potrebuje, využívam empatiu (také sú aj moje kolegyně). Všetko je tak, ako má byť. Za tarou sa cítim ako ryba vo vode.

Momentálne vás naplno zamestnáva lekáreň, ale popritom si plníte aj svoj sen...

Máte pravdu, popri práci, ktorú mám neuveriteľne rada, si plním aj svoj sen byť učiteľkou, a to už štyri roky. Učím žiakov odboru farmaceutický laborant predmet farmakológia, no učila som už aj prípravu liekov či ekonomiku a prevádzku lekárne. Musím priznať, na zdravotke sa cítim ako doma. Z učenia mám radosť, môžem ďalej odovzdávať svoje vedomosti, zručnosti a pri maturite zbierať úrodu © Žiakov však učím aj v lekárni. Je to iné – teóriu aplikujeme do praxe a práve tu vynikne aj ich zručnosť, šikovnosť.

Svoj sen si plníte v budove, v ktorej ste strávili stredoškolské časy. Keď do nej vstúpite, určite ožijú pekné spomienky...

Veru, tých spomienok je veľa. Spomínam si na november 1989, na nežnú revolúciu. Vtedy sme sa s učiteľmi veľa rozprávali. Už neboli súdružky profesorky, ale páni profesori. Všade vládla eufória, veľa sa spomínalo, nosili sme stužky. Niektorí nechceli uveriť, že zmena bude trvalá. Bolo to zvláštne, ale príjemné zároveň.

Vráťme sa k vašej práci. Vymenili by ste prácu za tarou za prácu učiteľa na plný úväzok?

Nie. Hoci v škole, ako som už povedala, sa mi učí vynikajúco. Mám však viac skúseností v odbore lekárenstvo. Staviam na tom, v čom mám základy, skúsenosti, neustále „rastiem“. Svoje vedomosti však rada odovzdám iným, ale len na čiastočný úväzok.

Odbor farmaceutický laborant je pomerne mladým odborom na našej škole. „Funguje“ šiesty rok, vy učíte farmaceutov štvrtý. Ako vnímate jeho „fungovanie“?

Táto škola vychováva dobrých farmaceutických laborantov. Určite je veľa vecí, ktoré by chceli zmenu, dôležité je, aby sme o nich vedeli a snažili sa zmeniť ich k lepšiemu.

V predchádzajúcej odpovedi ste použili spojenie „dobrý farmaceutický laborant“. Aké vlastnosti by mal podľa vás mať?

Práca v lekárni, podobne ako v hocijakom zdravotníckom zariadení, je o službe ľuďom. Podstatou je dobro a blaho človeka, snaha prinavrátiť mu zdravie, liečiť ho, pomôcť niesť ich bremeno, zmeniť ich negatívne zmýš-

ľanie na pozitívne a potom aj liečba skôr zaberie. Preto by mal byť v prvom rade empatický. Poďakovaním a odmenou mu je dôvera pacienta a jeho „návrat“. Je zvláštne, že mladí ľudia vidia za týmto odborom predovšetkým dobré finančné ohodnotenie. Sklame ich, nie je to tak. Je to zložité, ale to pochopia, až keď prídu do praxe a budú sa snažiť osamostatniť. Zrazu zistia, že možnosti, na ktoré použijú finančné prostriedky, sú obmedzené.

Je o vás známe, že ste neuveriteľne akčná osoba, žijete prirýchlo. Ako to všetko zvládnete a ešte s úsmevom na tvári? Asi máte v domácej lekárničke liek na dobrú náladu...

Je to prirodzené vo mne. Ako to všetko zvládam? Snažím sa užívať si život naplno, tešiť sa z každej maličkosti, ktorú mi prinesie a s tým akosi prirodzene prichádza aj dobrá nálada, úsmev. Určite mám aj ja niekedy dôvod na smútok, ale nezaťažujem tým iných, s problémami sa vysporiadam sama. Nezaoberám sa však tým, čo

bolo, nemyslím na to, čo príde. A tak sa mi zdá, že mám času na všetko akurát. A liek na dobrú náladu? Som známa svojou láskou ku zvieratám, som taká naturálna. Snažím sa žiť v súlade s prírodou, to sa mi vracia v podobe vnútornej harmónie, pokoja a radosti.

Čo váš voľný čas? Čomu sa venujete najradšej?

Voľný čas venujem dcére a zvieratkám. Doma máme dve mačky, dvoch psov a chováme aj päť koní. Chodievame na parkúrové preteky, hlavne cez prázdniny (dcéra preteká a má za sebou aj úspechy). Kone mám zo všetkých zvierat najradšej. Ak mám problém, idem si zajazdiť a ten (akoby zázrakom) zmizne. Aj vďaka nim som bez problémov.

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa pozitívnych a slnečných dní v živote.

Matúš Bulejko, IV.FL

foto: archív S. Mandákovej

VIZITKA

Najobľúbenejšie miesto: pri koňoch, keď sú vo výbehu, pasú sa a ja sedím medzi nimi – je to neopísateľne krásny pocit

Obľúbené jedlo: Zjem všetko, čo nezje mňa, výnimkou je držková polievka.

Obľúbený nápoj: voda s citrónom

Na ľuďoch si cením: dobré srdce

Myslím, že dobré srdce má väčšina ľudí, ale ich problémy ho schovávajú, a to je škoda.

Nenávidím: Nepoznám také slovo, ani ho nepoužívam. Cielene som sa ho zbavila, uvedomujem si krátkosť a pomínutelnosť života.

Vzor: nemám

„Odbúravač“ stresu: Kone, som zakladateľkou jazdeckej školy v obci Kuzmice pri Topoľčanoch, kde trávim voľný čas, mám jedného zamestnanca, ktorý sa venuje výcviku koní, tiež jazdeniu, dokonca trénuje aj moju dcéru (a nielen ju).

PROTEST STOP NESPRAVODLIVEJ MATURITE

Študentská rada stredných škôl Slovenskej republiky vyhlásila protestnú petičnú akciu s názvom „Stop nespravodlivej maturite!“ Jej prezidentom je žiakom našej školy Andrej Barborka, ktorý mi prezradil, za aké požiadavky žiakov sa plánuje „pobiť“.

Andrej, z akej iniciatívy vznikla táto protestná petičná akcia?

Táto akcia vznikla z podnetu žiakov maturitných ročníkov, ich pedagógov. Tí boli nespokojní s priebehom tohtoročnej písomnej maturitnej skúšky. Obsahovala skutočnosti, ktoré sa počas svojho štúdia neučili a neboli predmetom ich učebných materiálov.

Koľko podpisov treba získať na petíciu?

My sme si dali limit 200 000 podpisov, ale nie je to pre nás záväzná. Predložíme ju aj s menším počtom podpisov, aby sme nesklamali tých, ktorí nám ju podpísali. Ak ich nazbierame, budeme len radi.

Ako dlho potrvá protest?

Protest je vyhlásený od 27.3.2012 a Petičný výbor rozhodol, že bude predĺžený do 24.6.2012. Na konci školského roka, po maturitách, to komplexne spracujeme a predložíme Ministerstvu školstva, vedy, výskumu a športu SR.

Aké požiadavky žiadate od Ministerstva školstva SR?

Žiadame Ministerstvo školstva, vedy,

výskumu a športu SR o užšie a zreteľnejšie prepojenie otázok a úloh externej časti maturitnej skúšky so Štátnym vzdelávacím programom a katalógom cieľových požiadaviek. Aby otázky a úlohy externej časti maturitnej skúšky zostavovali výlučne pedagógovia z praxe a nie úradníci od stola. Pre žiakov možnosť zvoliť si úroveň maturitnej skúšky z cudzieho jazyka bez ohľadu na to, akú školu navštevujú. Medzi požiadavky zaraďujeme aj participáciu žiakov na tvorbe všetkých materiálov, ktoré sa ich dotýkajú. Žiadame o rekonštrukciu Štátneho vzdelávacieho programu, jeho zjednodušenie, redukciu a prispôbenie časovej dotácii, požiadavkám praktického života a aktuálnemu poznaniu vo vede.

Našiel si podporu aj u konkrétneho profesora?

Našli sme podporu u mnohých profesorov stredných škôl. Prvá, ktorá ma veľmi potešila, bola podpora predsedu Slovenskej asociácie učiteľov slovenského jazyka a literatúry PhDr. Jána Papugu, PhD. Ten nás v podstate ihneď kontaktoval, podporil našu myš-

lienku a podieľal sa na tvorbe obsahu petičnej listiny.

Čo urobíš, ak vláda odmietne schváliť tieto zmeny?

Urobíme všetko, aby bolo splnených čo najviac našich požiadaviek. Máme záujem o spoločné stretnutie zástupcov z Ministerstva školstva, Národného výboru certifikovaných meraní vzdelávania, Slovenskej komory učiteľov, Slovenskej asociácie učiteľov slovenského jazyka a literatúry, ako aj zástupcov vysokých škôl. Verím, že toto stretnutie bude napokon konštruktívne.

Počkajme si teda na koniec školského roka, kedy Študentská rada stredných škôl predloží svoje požiadavky Ministerstvu školstva SR a následne na jeho verdikt. Dúfam, že aj napriek nespokojnosti s priebehom tohtoročnej písomnej maturitnej skúšky maturanti úspešne zvládli svoju „skúšku dospelosti.“

Text: Sabina Štefulová II.FL

Foto: Veronika Žitňanová, II. ZAM

MATURITU PROJEKTOM ČAKAJÚ ZMENY

A teraz tu máme niečo pre žiakov odboru farmaceutický laborant. Dozvedeli sme sa, že sa chystá zmena INTERNEJ SMERNICE PRE ODBORNÚ ZLOŽKU PRAKTICKEJ ČASTI MATURITNEJ SKÚŠKY FORMOU: OBHAJOBA VLASTNÉHO PROJEKTU. Preto sme zašli za garantom odboru farmaceutický laborant PharmDr. Miroslavom Peciarom a opýtali sa ho na pripravované zmeny.

„Máte pravdu, v internej smernici sa pripravujú zmeny. Budú sa týkať podmienok účasti na maturite formou projektu a posudzovania projektovej práce,“ konštatuje prof. Peciar.

Podľa jednej z podmienok súčasne platnej internej smernice sa tejto formy maturitnej skúšky môže zúčastniť každý žiak odboru farmaceutický laborant, ktorý sa počas štúdia zúčastnil minimálne jedného školského kola SOČ a postúpil do regionálneho kola. Vieme, že zmena sa bude týkať práve tejto podmienky. Prečo?

Tento rok sa nám do SOČ prihlásilo veľa žiakov, no ich umiestne-

nie nezodpovedalo požiadavkám internej smernice. To nás viedlo k zamysleniu a jej prehodnoteniu, pretože nepočítala s účasťou väčšieho počtom žiakov v SOČ, ako aj s ich neumiestnením. Tiež sme uvedomili, že takýmto spôsobom by žiaci definitívne prišli o šancu maturovať formou projektu. Práve preto sa uvažuje nad odstránením povinnosti žiaka vypracovať SOČ a vystúpiť na školskom kole. Tú nahradí tzv. minimová práca, ktorú žiak vypracuje, v 3. ročníku najneskôr do 31. mája odovzdá a pred odbornou komisiou, zloženou z odborníkov v oblasti farmácia, obháji. Úspešná ohajoba sa mu stane akousi vstupenkou k maturite formou projektu. Až potom začne pra-

covať na samotnej projektovej práci (podľa pokynov internej smernice), ktorú odovzdá vo štvrtom ročníku na posúdenie maturitnej komisii.

Bude to pre žiaka ľahšie alebo nie?

Nejde o to, že to bude viac alebo menej náročné. Dôležité je, že vďaka pripravovaným zmenám sa zväčší žiakova šanca maturovať formou projektu. A k tej náročnosti... Práca na projekte je dlhodobá a náročná, no vďaka nej si žiak rozšíri svoj obzor vedomosti a zručnosti, naučí sa systematickosti, čím sa pripraví na ďalšie štúdium

(mm), Slávka Melicheriková, II. FL

foto: archív školy

Soňa Gračková je úspešnou absolventkou odboru farmaceutický laborant. Bola jednou z prvých, ktorí si v rámci praktickej časti odbornej zložky maturitnej skúšky zvolili formu obhajoby vlastného projektu.

Som mladé dospievajúce dievča, vlastne skoro žena. Chodím do triedy plnej dievčat. Mnohé z nich sú veľmi štíhle. Ja sa zaraďujem medzi priemerné dievčatá. Aj napriek tomu v sebe žijem „menšiu“ závisť voči dievčatám s konfekčnou veľkosťou 34 - 36. Lepšie povedané, donedávna som to robila. Vďaka prednáške „Kričím telom. Počuješ ma?“, ktorej som sa s niekoľkými spolužiačkami zúčastnila aj ja, som s tým nadobro prestala!

KRIČÍM TELOM. POČUJEŠ MA?

Prednáška bola venovaná téme anorexie a bulimie., aj preto sme na začiatku museli vyplniť dotazník, ktorého cieľom bolo zistiť, či nemáme sklon k týmto ochoreniam. Bol síce anonymný, no pri jeho vyplňaní ma prenasledoval zvláštny pocit. Navyše ma to do istej miery aj otravovalo. V duchu som si kládla otázku: „Načo im to je, veď ja žiaden problém s príjmom potravy nemám...“ Keď

iba modelky a baletky. Zaujalo ma, že mnohí z prítomných poznali osobne obeť týchto ochorení a práve tu hľadali odpoveď na otázku: „Ako im môžem pomôcť?“ Či je správne byť aspoň trochu zaujatý svojou postavou? Prečo na modelingových konkurzoch žiadajú samé „vychrtliny“? Na túto otázku som chcela poznať odpoveď aj ja. Odpovedala mi Gabina Weissová: „Je síce

ona sama je „abstinujúcou bulimičkou“, prešla si obdobiami anorexie i bulimie, ktoré naturalisticky opisuje vo svojej knihe Diagnóza F50.

Anorexia či bulímia nie sú chorobami „o ne-jedení či prejedaní sa“. V prvom rade treba liečiť dušu, tá kričí telom. Keď však pomoc nenájde, následky môžu byť fatálne.

som zbadala hostesky s obvodom pásu 50 cm a štyri štíhle ženy, pohodlne sediace za stolom, mala som zmiešané pocity. Svojím zjavom akosi protirečili problematike, ktorej sme sa mali o chvíľu venovať. Medzi nimi som spoznala len Alenu Heribanovú, ďalšie dve boli odborníčky na správnu výživu. Tie nám nám vysvetlili, aký je rozdiel medzi anorexiou a bulimiou, kedy, ako a prečo dané ochorenia vznikajú. Dozvedeli sme sa, že týmito chorobami trpia väčšinou dievčatá vo veku 14-18 rokov a už dávno nie sú ich obeťami

pravdou, že v súčasnosti modelka nemusí mať miery 90-60-90, no svet modelingu si neustále vyžaduje dokonalé krivky. Väčšina módných návrhárov uprednostňuje dievčatá, ktoré majú konfekčnú veľkosť 34 až 36. Nachádzame sa v teda začarovanom kruhu, lebo propagovanie vychudnutých modeliek na verejnosti a v médiách vyvoláva u mnohých dievčat pocit menejcennosti, stratu sebadôvery, ktorá je jednou z hlavných príčin vzniku anorexie či bulimie.“ Gabina Weissová totiž vie, o čom hovorila, lebo

<http://www.freewebs.com/anaandmia/>

Sabina Štefulová, II. FL

DARČEK AKO PREVENCIA

Gabina Weissová -Diagnóza F50

Skutočný príbeh BULIMIČKY liečenej na psychiatrii. O tom, ako do toho spadla, o tom, ako hladovala, o tom, ako jedla všetko - aby to o pár minút skončilo v toalete... O pobyte na psychiatrickom oddelení nemocnice, o láske, pre ktorú sa vzbopila, o deťoch, ktoré jej zachránili život.

Napriek tomu, že to bola akcia proti anorexii a bulimii, vystúpenie speváčky Zdenky Prednej bolo najväčším paradoxom. Neuveriteľne štíhle žieňa zaspievalo pieseň s názvom: „Keď to nejde, tak to nejde.“

Anorexia - je zadefinovaná ako strata chuti do jedenia, psychického pôvodu. Spúšťačmi tejto choroby sú u každého jednotlivca individuálne - môžu to byť média, módnny priemysel, diétny boom, propagácia štíhlosti, stravovacie návyky v rodine, vek, pohlavie, genetické predispozície, zdravotný stav, charakterové vlastnosti, traumy resp. nepríjemné zážitky, negatívny postoj k vlastnému telu. Bohužiaľ, anorexia je stále čoraz častejšia, a to

nielen vo svete modeliek. Najohrozenejšou skupinou sú najmä mladé dievčatá vo veku od 14 do 18 rokov, ktoré sú v období pubertálneho vývinu a ich telá tak podliehajú viacerým zmenám. Takéto dievčatá sú zväčša pod vplyvom hormónov precitlivejšie a háklivejšie na svoj vzhľad. Stačí malinký podnet, ironická poznámka či nebudaj výsmech a dievča so sklonom k anorexii, jej úplne podľahne. Anorektička si ochorenie nepripúšťa zväčša ani v extrémoch.

Bulímia - patrí medzi poruchy príjmu potravy. Na prvé zdanie nemusí pôsobiť tak vážne ako anorexia. Dievčatá trpiace bulimiou, predsaedia, tak v čom je problém? Problém je, bohužiaľ, v prejedaní sa, a v následných pocitoch viny, v úmyselnom vyvolávaní dávenia a v týraní seba samej. Túžba byť štíhlou vyvoláva hneď po záchvate žravosti

obrovské pocity viny, ktoré sa bulimička snaží zmierniť vyvrátením práve toho obsahu jedla, ktorým sa pred chvíľkou nekontrolovateľne doslova napchávala. Bulimička si svoje ochorenie uvedomuje a má snahu prestať s vyvolávaním dávenia či s obžerstvom.

zdroj: www.kankan.sk

„Dievčatá, naučte si vážiť samé seba, také, aké ste, je jedno, či ste tučné alebo chudé, trasľavé či svalnaté, ale ste predovšetkým ZDRAVÉ,“ odkazuje Peťa Mičeková z II. ZL, ktorá sa tejto prednášky spolu so Sabinou a ostatnými spolužiačkami zúčastnila.

ŽENY SA VŽDY CHCELI A AJ CHCÚ PÁČIŤ. KAM ZMIZLI ŽENSKÉ KRIVKY?

Za posledných päťdesiat rokov sa obraz dokonalej ženy úplne zmenil. Kým slávna herečka Marilyn Monroe začínala svoju kariéru ako 23-ročná modelka, v dnešnej dobe by už bola v tejto branži „starou dievkou“. A kam zmizli ženské krivky? Krv a mlieko nahradila kosť a koža. Avšak milovníci facebookovských stránok sa potešia skupine s názvom: „Anorektičkám už odzvonilo!! Krv a mlieko, to je ONO!“

**50-te roky
versus
súčasnosť**

V mnohých krajinách, napr. v Miláne a Izraeli, vydali zákaz propagovania mladých vychudnutých modeliek. Je to jedna z príčin vzniku anorexie či bulimie u mladých dievčat!

zľava Michal Masaryk, Ľubica Šedá, Zuzana Drozdová, triedan - Mgr. Žaneta Gallová, Janka Mikolášková, Danka Záhorská, Janka Porubčanová, Janka, Biesiková, Eva Gašpárková, dole zľava: Iveta Šuleková, Anka Tinková

PRINC A VEČERNICE

Okrem denného štúdia naša škola ponúka aj večerné štúdium v odbore zdravotnícky asistent. Preto ani oni nesmú v našej Cellule chýbať. Oslovili sme ich a oni sa nám zdôverili so svojimi pocitmi.

Je 7. september 2010. pre ktoré sme tu! Miško Osemnásť študentov chce byť kvalifikovaný vstupuje do triedy. Po rokoch sú prváci, navyše vystrašení... Osemnásť ľudí, osemnásť dôvodov, prečo začať opäť študovať a v hlave otázky: „Čo tu robím? Zvládnem to?“

Prvé zoznamovanie a chaos v hlave preruší príchod príjemnej, usmiatej osoby. „Dobrý deň, volám sa Žaneta Gallová, som vašou triednou učiteľkou a budem vás učiť aj niektoré predmety.“

Nástup na štartovaciu čiaru - zoznámenie sa so školou a jej priestormi, záplava informácií, kníh, príhovor pani riaditeľky - a je odštartované. Plynú týždne, mesiace, štúdium nás pohltilo. Nápor povinností v škole, práci, v našich rodinách a výsledok? Osmi to vzdávajú.

No my ostatní ideme ďalej, veď máme dôvody,

asistent v zahraničí, Lubkoch sú prváci, navyše sa po materskej dovolenke vracia späť do nemocnice, Zuzka, Anička, Evka si zvyšujú kvalifikáciu, Janky chcú svojimi vtipmi tešiť starčekov v domovoch dôchodcov, malá Janka a Danka si hľadajú miesto zdravotného asistenta. A Ivetka? Ťažko povedať, do ktorého lietadla nasadne a kam odletí. Skrátka - samí slušní ľudia.

Stretávame sa v škole, na praxi, pribúda učivo, vedomosti a je tu polovica mája, jún! A na nás už netrpezlivo čaká zelený stôl a s ním nádej, že dôstojne „dobehneme“ do cieľa. Obavy sú, ale iste to zvládneme. Veď do finále sa dostalo zdravé jadro - Princ a deväť Večerníc.

text a foto: kolektív II.ZA/v

Naši večerníci majú za sebou aj stužkovú slávnosť, ktorej iniciátorom bola . Nemali síce žiadne slávnostné róby, prepychovo vyzdobenú sálu, a napriek tomu to malo náboj slávnostnej chvíle a vládla tu príjemná nálada.

UŽ VEDIA, AKO BYŤ ZDRAVÝ(M)

Úspešný program z dielne Dagmar Mikušovej pod názvom „Chcem vedieť, ako byť zdravý“, vypracovaný v rámci rozvojového projektu Zdravie na školách, mali možnosť absolvovať aj žiaci 2. – 4. ročníka ZŠ Veľkomoravská v Trenčíne. Realizačný tím – žiaci Strednej zdravotníckej školy v Trenčíne spolu s vyučujúcimi PhDr. I. Mrázikovou, Mgr. Monikou Hermanovou a Bc. Patríciovou Hamříkovou – zavítal medzi nich, aby šíril osvetu v oblasti výchovy k zdraviu.

Program „Chcem vedieť, ako byť zdravý“ je zameraný na tri dôležité oblasti zdravia: podporu dentálneho zdravia, prevenciu chorôb chrbtice a plochej nohy a prevenciu chrípkových ochorení. Preto si naši žiaci pod vedením vyučujúcich pripravili odborné prednášky na spomínané témy. Zaujímavým a hravým spôsobom naučili svojich malých kamarátov:

1. ako si správne umývať zuby, starať sa o hygienu ústnej dutiny, čo jesť, aby boli zuby čo najdlhšie zdravie a to, že aj zuby majú svoje mená,

2. ako správne držať telo, predchádzať či bojovať s problémami chrbtice - preto si spoločne zacvičili cvičenia zamerané na chrbticu a nevyhli sa ani téme plochej nohy,

3. a keďže chrípka je nebezpečná, dozvedeli sa, ako jej predchádzať, rozpoznať jej príznaky, proti nej bojovať.

O tom, že išlo o vydarenú akciu, svedčí vyjadrenie pani zástupkyne Mgr. Viery Gagovej: „Celá akcia žiakov zaujala a prispela k ich lepšej uvedomelosti pri ochrane svojho zdravia. Týmto chcem poďakovať kolegom – pedagógom zo Strednej zdravotnej školy v Trenčíne, ako i študentom za ich ochotu uskutočniť tento projekt na našej škole. Už teraz sa tešíme na ďalšiu spoluprácu.“

(mm), foto: Veronika Žitňanová,
II. ZAM

Ked' ráno nejde elektrina a musíme vážiť aj takto ... nás jednoducho nič neprekvapí

Niektorá má asi problém a zdá sa, že už našiel aj riešenie ☺

Som čarovný :)

A už mám zásoby na celý víkend pre prípad, keby som sa zranil?

U TRETIAKOV NA PIL-KU

Hawai, slnko, príjemný vánok, more, aj tak sa môžem cítiť v škole;)

Solárium zadarmo ☺

Ked' Jana robí....

... takto to dopadne

kolektív III. FL

Dôkaz, že aj naša MISS-ka vie pracovať, aj v labáku jej to vedieť...

POZRITE SA, AKÍ SME ZRUČNÍ..

Baby pracujú, Jano usilovne kontroluje: Dievčence, poriadne napnite tú flachtu, nikde nermie byť záhyb.

*Jano sa nám kdesi vyparil, no dievčence naza-
hál'ajú, pokračujú v príprave postele...*

*Jano a Silvia sa nehrajú, vedia, že aj križna
plachta na pacientovu postel' patrí!*

*Na perinu a vankúš
predsa zabudnúť nemôže-
me...*

*Ešte posledné úpravy a pán Novák bude zaruče-
ne spať ako v bavlnke.*

*Aj vďaka hodinám ZOA cvičenia sme
zručnejší a zručnejší... Keď toto zba-
dajú naše mamy, o sobotné aktivity
máme postarané...*

text a foto: Denis Mikulínek, I. ZA

VÉNA OČARILA BEKÉSCÁBU

Zaujali sme „slovenským“ stolom. Naše syry, parenica, korbáčiky, tradičné domáce koláče mizli zo stola bleskovou rýchlosťou.

Priznajme si, že nie všetci obyvatelia Trenčína vedia, kde sa Bekéscsába nachádza a aký má pre Slovákov význam. Békešská Čaba je družobným mestom Trenčína. Nachádza sa v juhovýchodnom Maďarsku a roky predstavuje dôležité stredisko slovenskej menšiny. Toto významné miesto mali možnosť navštíviť členovia súboru Véna a od 2.4 – 6.4 2012 reprezentovať našu školu, Trenčín na medzinárodnom stretnutí mladých - International Youth Meeting.

Študenti z Maďarska, Rumun-
ska, Nemecka, Fínska a Sloven-
ska si počas piatich dní plných
zaujímavých aktivít zdokonaľo-
vali jazykové znalosti z anglické-
ho jazyka. Okrem „spikovania“
tu prezentovali slovenské zvyky
a tradície a nadviazali nové pria-
teľstvá. Prijemným spestrením

pre našu delegáciu bola návšte-
va Slovenského domu a sloven-
ského gymnázia. Naši folkloris-
ti potešili žiakov a vyučujúcich
repertoárom tancov z oblasti
Trenčína, Myjavy a Horehronia.
Stretnutie vyvrcholilo výstavou
fotografií na tému „Jedinečné
momenty zo života mladých“ a

záverečným vystúpením štu-
dentov na námestí Békéscsáby.
Zaslúžený obdiv si užívali naj-
mä naši Vénisti. Pestré kroje,
dynamika, náročnosť a varia-
bilita prvkoch všetkých očarila.

text a foto: (kj), Mária Koščá-
ková, III. FL

Počas štyroch dní sme sa venovali rôznym aktivitám na tému Problémy dnešnej generácie. Pracovali sme v skupinkách. Komunikovali v angličtine. Jednotlivé tímy sa predstavili tým, čo si pripravili. Dominoval tanec, spev, hra na hudobný nástroj. Samozrejme, sme zažili aj kopec zábavy:

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

VÉNOU JE UŽ TRIDSAŤ ROKOV

Reč je o folklórnom súbore Véna, ktorý pri našej školy pôsobí viac ako polstoročie. V roku 1981 zmenil názov. Pôvodne sa volal Holubica mieru.

Keď sme sa opýtali na dôvod tejto zmeny pani riaditeľky Janky Gugovej, ktorej pôsobenie na našej škole je neodmysliteľne späté s FS Vénou (pozn. red. momentálne v súbore zastáva post organizačnej vedúcej, pre tanečníkov vybavuje vystúpenia alebo finančné prostriedky), odpovedala: „Za ňou sa skrýval jednoduchý zámer. Keďže súbor pôsobí od svojho začiatku pri zdravotníckej škole, mal by teda vystihovať aj jej charakter, a preto práve Véna. Symbolizuje prúdenie krvi v žilách pri temperamentnom speve a tanci.“ Stačí sa pozrieť na tanečníkov v zápale tanca a uvedomíte si, že je to tak. „Je pravdou, že získať mladých moderných ľudí pre prácu v súbore je čoraz ťažšie. Ale keď sa už „nábor“ vydará, potom je vidieť nadšenie, radosť, lásku, energiu, priateľstvo, ktoré „súborácka“ práca žiakom dáva,“ dodáva pani riaditeľka. Vyzdvihuje prácu terajšieho kolektívu súboru. Momentálne je to 10 stálych

tanečných párov a speváčky. Sú to milí, zapálení mladí ľudia, ochotní pre radosť a potešenie druhých tvrdo pracovať. A tiež kolegovia, veľkí nadšenci folklóru - Mgr. O.Boohová, Mgr. A. Trusinová, L. Kadlecová, Ing. P.Kupčo, RNDr. I. Mišíková a Mgr. Peter Baláž. „Veľmi si želám, aby mladí ľudia nestratili záujem o túto voľnočasovú aktivitu, obohacuje totiž ich osobnosť, dvíha zdravé sebavedomie a rozvíja talent. Vedúcim prajem trpezlivosť, nekonečnú zhovievavosť a entuziazmus. Ich aktivity a nadšenie sú zmysluplné. Verím, že riaditeľ, ktorý po mne zasadne na riaditeľskú stoličku, nenechá našu Venu odísť do zabudnutia! Nádej vkladám aj do kolegyne Ivany Mišíkovej, ktorá má folklór v krvi a bohaté skúsenosti v tejto oblasti.“ K tomuto želaniu sa pripájame aj my.

Slávka Melicheriková, Natália Tatarková, II. FL

Medzi tanečnicami sú Mgr. Oľga Bóohová a Mgr. Alžbeta Trusinová, zanietené vedúce súboru.

foto: archív školy

TAKTO TO ROZTOČILI NAŠE SESTRÍČKY V DEŇ „D“

Je 18. november, na pohľad všedný deň. Ľudia sa ponáhľajú z práce, cestujú domov, tešia sa na víkend. Piatok ako každý iný. No pre nás, pre IV.ZA, výnimočný. Dnes máme stužkovú slávnosť...

Blíži sa večer. Hostia sa pomaly schádzajú, napätie vrcholí. V sále vládne príjemná atmosféra, všetci plní očakávania...

Ozve sa hudba. A je to tu! Stužková sa práve začína! Slávnostný nástup. V nádherných večerných róbach vchádzame do vyzdobenej sály, sprevádzaní pohľadmi rodičov a hostí. Sem-tam sa zalesknú aj slzy v očiach...

Dnešný večer je výnimočný, lebo patrí iba nám. Dostávame zelené stužky, symbol mladosti a

nádeje. Všetko tak rýchle ubieha, ani sa nenazdáme a oficiálnu časť, ktorej sme sa dosť báli, už máme za sebou. Potom večera a o slovo sa hlási program. Jeho príprave sme sa mohli aj viac venovať, uvidíme, ako to dopadne... Napriek našim „nemalým“ obavám sa všetci dobre zabávajú a smejú. Na záver ešte zaznie nezabudnuteľná a pre nás „zdravotníčky“ neodmysliteľná Sestrička z Kramárov v choreografii IV.ZA...

Nasleduje voľná zábava. Tanečné „kolečká“ nemajú konca-kraja. Každý si prišiel na svoje, striedali sa pestré hudobné žánre, atmosféru dotvárali svetelné efekty v štýle laserovej šou. A čo by to bolo za stužkovú, keby sme nemali tombolu plnú

zaujímavých cien! Veď kto by nechcel vyhrať 500 kg pravého nefalšovaného konského hnoja, čistiace prostriedky do domácnosti na celý rok či „chlebové papučky“ na zjedenie?

Je poľnoc. Slávnostné odovzdávanie tortičiek. Triedna rozbije čašu, my zbierame črepy pre šťastie a potom pokračujeme vo voľnej zábave až do rána bieleho...

Domov odchádzam unavená, no plná nezabudnuteľných spomienok na deň „D“ IV. ZA. Nebol taký, ako som si ho vysnívala, bol krajší, bol o nás, bol len a len náš.

Ivana Pristachová IV. ZA
Foto: archív triedy IV. ZA

TÁ NAŠA STUŽKOVÁ

KEĎ SI SA NESMELO, CHOVAL TAK DOSPELO, AŽ SI SA ČUDOVAL...

Ako keby to bolo včera, čo nám náš triedny profesor na hruď pripísal zelené stužky.

25.11.2011 - pre mnohých obyčajný deň, pre nás však výnimočný a nezabudnuteľný. Stužková slávnosť sa stala krásnou tradíciou stredných škôl, ktorá bude v

našich pamätiach a srdciach zapísaná do konca života. Bola to noc neopísateľných zážitkov, silných a dojímavých okamihov. Všetci sme sa spolu perfektne zabavili, program dopadol lepšie, ako sme predpokladali. Rodičia aj profesori boli na nás nesmierne hrdí. Ško-

da len, že ten večer bol taký krátky a už sa, bohužiaľ, nikdy neopakuje. Všetko sa tak neodbytné stratí, nastane zlom a uzavrie sa brána za našim úžasným a bezstarostným študentským životom.

kolektív IV. MAS

NEMÁM JU RÁD/-A, NO MUSÍM S ŇOU ŽIŤ

(Charakteristika personifikovanej vlastnosti)

Ponúkame vám ukážku práce našej maturantky Veroniky Kováčikovej zo IV. ZL. Sami posúďte, ako sa so zadanou témou a žánrom popasovala. Prijemné čítanie!

K tejto slečne naozaj neprechovávam vrúcne city. Keby to šlo, najradšej by som ju zo svojho života vygumovala. No visí na mne ako kliešť. Nie a nie sa jej striasť. Jej meno je Lenivosť.

Už na prvý pohľad taká nemastná - neslaná. Ani vysoká, ani nízka, skôr „bacuľka“. Ženám ako ona sa kedysi hovorovalo „krv a mlieko“.

Všetko na nej je neurčité, nevýrazné, dokonca aj vlasy. „Myšacia“ farba, mastné, spľasnuté, lebo šampón a hrebeň už dlho nevideli. Ani oči neprekvapia žiarivosťou a iskrou. Naopak - mdlé a unavené. Aj viečka má otvorené len tak napoly ako rolety v izbe chorého. Keď sa na ňu pozriete, pôsobí na vás ospalivo a zrudene, že sa vám chce hneď zívaf.

Rada sa oblieka pohodlne. Uprednostňuje tričká a tepláky, pretože ich po vypratí nemusí žehliť. (Ak ich vôbec dá do práčky...)

Športovať rázne odmieta. Na zdravú stravu si tiež nepotrpí. Medzi jej naj-

obľúbenejšie jedlá patria tie z „fast foodu“. Zvyčajne si na nich pochutnáva pred televízorom. Kultúra stravovania jej, bohužiaľ, nič nehovorí a obezity sa nebojí. Ak by jej váha presiahla kritickú hodnotu, nechá sa odviezť do nejakej luxusnej kliniky, kde sa o kilá navyiac postarajú. Peniaze na zoštíhľovaciú kúru získava z vystupovania v „reality show“. To je pre ňu to pravé miesto. Posadí sa, nič nerobí, sem-tam sa s niekým poháda, sem-tam sa do niekoho zaľubi, nechá sa sledovať kamerami a dobre jej za to zaplatia.

A čo koničky slečny Lenivej? „Ževraj“ na ne nemá čas. Je zaneprázdnená sledovaním reklám v televízii. No ešte viac ako reklamu miluje televízne seriály. Namiesto toho, aby žila svoj vlastný život, prežíva radšej osudy seriálových hrdinov. Z toho logicky vyplýva, že jej partnerské vzťahy sú v troskách.

Jednu záľubu predsa len má. Som ňou ja. Nič jej nerobí väčšie potešenie, ako šepkať mi do uška sladké výhovorky, prečo to či ono nemusím urobiť. Jej

mámeniu sa veľmi ťažko odoláva. Má zvodný hlas sirény. Najmä v tomto období (máj, jún) je pre mňa vysoko nebezpečná. Podľa nej sú maturity stále dosť ďaleko a mne zostáva ešte kopa času. Učenie a prípravu na maturitu zásadne odsudzuje a oveľa radšej ma vidí sedieť na Facebooku.

Lenivosť rada úraduje aj v mojej izbe. Dobré sa cíti medzi chumáčikmi prachu a so zaujatím pozoruje aj drobný hmyz v kútoch, na stenách a pod posteľou. Vyhnaf ju dokáže len hučanie vysávača a vôňa politiky na nábytok.

Táto zlomyseľnica sa dostane „prste“ všade, ku každému. Má svojich odporcov - workoholikov, ale aj tak je stále populárna. Napriek nesympatickému vzhľadu ju tolerujeme, lebo pozná tie správne ťahy, ako sa nám zališkať a prinútiť nás robiť to, čo ona chce - čiže nič.

Veronika Kováčiková, IV. ZL

MÔJ PRIATEĽ BOJUJE

Môj priateľ bojuje

*Ticho, nesmelo sa chytám dlane
k nebu vystretej*

Môj priateľ bojuje

*A hoc každý z nás iným ohňom teraz tlie
Srdce vníma
To, čo oči nedovidia
To, čo väčšie jak obraz je
To, čo ticho počuť v dave*

Môj priateľ bojuje

*Svojím telom dáva jemné gestá
V jeho boji hľadám kúsok miesta*

Aj keď dotyk vnímať nebude v tých dlaniach

Aj tak byť tam chcem

Ticho, v otvorených ranách

A prosiť

Silne, hlasne

Nech je sila daná

Môj priateľ bojuje

Verím, že náš Boh nás počuje

Anna Šumichrastová

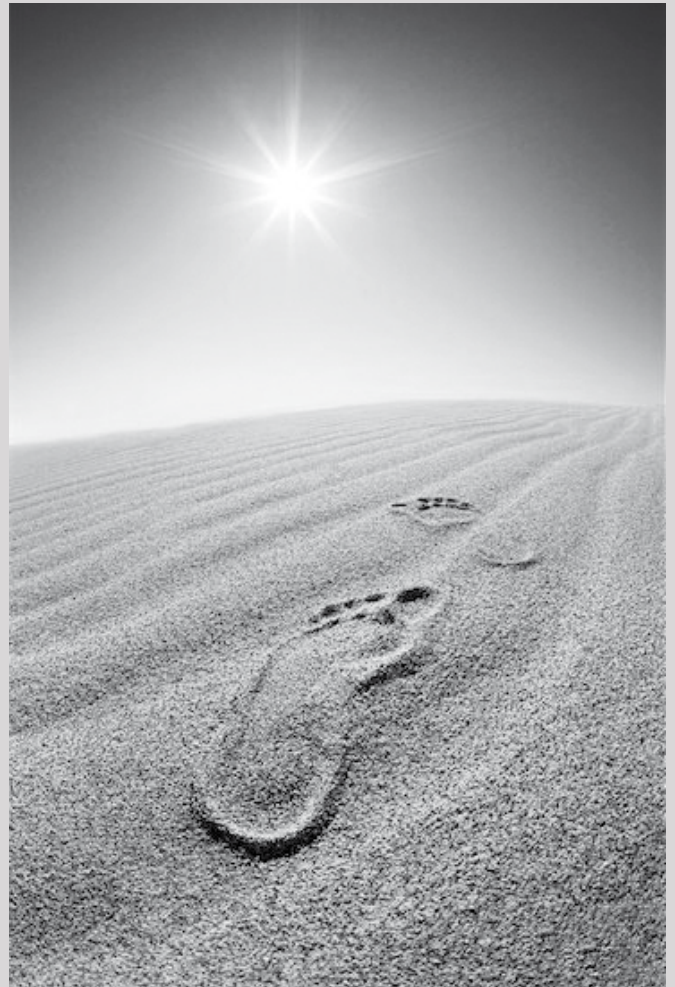
foto: <http://lazarova.blog.sme.sk/c/71765/utrpenie.html>

PÚŠŤ

*Do srdca mi vnikla horúca strela
i cez ľadové kryhy veľmi zaboľela.
Cez ľadové kryhy vnikla pomaly,
horúca popukaná pôda plaču mi zatriasla perami.
Ľadové obruče srdca nezachránili
a spaľujúcu horúčavu smútku doň vpustili.
Niekedy zamrznutá pôda srdca môjho
teraz úpie pod horúcim slnkom žiaľu.
Žijem, pracujem, dýcham
a púštnym vetrom sa zadúšam.
Padajúc, stonajúc - hľadám tú oázu
sľúbenú, zelenú, pokojom naplnenú.
Strach mi zvieria hrdlo, smútok moje srdce,
osud, krutý piesok, do očí mi veje.
Nevidím, nechápem, nemôžem, padám,
ale aj tak nádej v tej krajine hľadám.
Čakám stromy oázy na obzore dún,
ktoré mi zlepia nádeje popukaných srdca strún.*

Miriám Zongorová, I. ZA

foto: <https://white82.wordpress.com/2011/02/22/slniecko-je-zivotabudic/>

NÁVŠTEVNÍCI

Jedného krásneho júlového dňa k nám prikvitla „vzácná“ návšteva. Mnoho ľudí mi o nej rozprávalo, lebo ich počtila už oveľa skôr. Preto viem o nich takmer všetko. Akí sú, akú majú povahu, zvyky a čo im chutí. Prečo hovorím v množnom čísle? Tá neohlásená návšteva je totiž veľmi početná. Určite si viete predstaviť zmätok a starosti, ktoré sa vyskytli v našej rodine po ich príchode. Stretala som ich takmer všade. Bez akéhokoľvek dovolenia a pýtania si obsadili celý byt. Ich centrom bola komora. Hostili sa na všetkom, čo videli. Vôbec im nevadilo, že kompót je sladký, soľ slaná, med lepkavý.

Že mäso je surové a chlieb ešte len čerstvo upečený, horúci. Chutilo im všetko a veľmi dobre. Bola som prekvapená ich spotrebou. „Také malé nič a koľko toho len zje!“ pomyslela som si nielen ja, ale celá naša rodina. Ubiehali dni, týždne a „milí hostia ani len nepomysleli na odchod. Naše zásoby sa rýchlo mienili a úspory nedovoľovali naďalej stravovať túto „tlupu“ hladošov. Ale ... „Takto to už ďalej nemôže ísť!“ povedal raz rozzúrený ocino, schmatol tašku, peniaze a odišiel. Vrátil sa pokojný, s úsmevom na tvári. Z tašky vytiahol sprej. „Zase pre nich,“ vzdychla som si a spomenula na Rixonu, ktorú mi otec

pred týždňom nedovolil kúpiť. No hneď na druhý deň naša rodina jasala. Nebolo po nich ani stopy. Na moju otázku, či to všetko vyriešil obyčajne neobyčajný sprej, otec víťazoslávne prikývol. Po týždni sme si už naozaj mohli povedať, že všetko máme vyhrané, lebo neočakávaná mravčia návšteva opustila všetky kúty a viac sa u nás neukázala.

(z archívu slovenčinára)

... krátke púzovanie na vahu

NEODOLALI VOLANIU ZIMY

Využili posledné volanie zimy, školu vymenili za chatu a lyžiarske svahy, aby si príjemným spôsobom predĺžili jarné prázdniny. Reč je o hŕstke našich nadšených lyžiarov a lyžiarskom výcviku v Jasenskej doline, ktorý sa uskutočnil posledný februárový týždeň.

Banda nádejných zdravotníkov sa šťastlivo pobalila do kufrov, vyzbrojila teplým oblečením, lyžiarskym výstrojom a, samozrejme, mnohými (ne)podstatnými vecami.

Cesta autobusom ubehla rýchlo a ani sme sa nenazdali, už nás vívala Jasenská dolina a chata s nevinným názvom Nezábudka.

Pod vedením našich, telom a duchom zanietených, telocvikárov sme prenikli do tajov Bieleho kódexu lyžiara, osvojili si základy jednotlivých lyžiarskych štýlov, ktorým predchádzali aj lyžiarske „šaláty“ a odreniny. V takých chvíľach vždy pohotovo zakročila naša dvorná zdravotníčka pani profesorka Daša Mikušová.

Návrat do nedávnych detských čias pripomenuli sánky, tí odvážni vyskúšali aj snowtubing. O zábavu veru núdza nebola. Večer patrilo kultúre v podobe diskotéky či spoločenských hier. O uvoľnenie stuhnutých svalov sa postarala návšteva termálneho kúpaliska v Trenčianskych Tepliciach.

Dobrej nálady bolo na rozdávanie, každý si prišiel na svoje a potvrdil sa slogan, ktorý nás pri príchode privítal: „V Jasenskej doline je stále práma, čo je leto a či zima.“ Samozrejme, práma bolo predovšetkým vďaka bande, ktorá tam na týždeň zakotvila ☺.

Miroslava Beleščiaková, II. FL

*Už nás vezú... ten kopec zdoláme,
švitoria si naše lyžiarky*

*Aj to sa občas stáva, nemôžem byť predsa
dokonalá.*

*Niekoľko sa nám poriadne vyzbrojil. Jedny okulia-
re, pán profesor, nestačia? My vieme, istota je
gul'omet ;)*

*Tak toto je paráda, do snowtubingu sme sa zami-
lovali... vďaka, páni profesori ;)*

*Po mazačke na wahu na-
sleduje zábava. Ako vidíte,
nenudili sme sa. Okrem
spoločenských hier sme
mali aj diskotéku. Relaxo-
vali sme v Trenčianskych
Tepliciach. Ak čakáte foto
v plavkách, také nemáme ;)*

*A tu sú naše víťazky, lebo
na konci lyžiaraku sme aj
súť ažili.*

foto: archív školy

FILMOTÉKA

Prci, prci, prcičky: Stretávka, film

Jablkový koláč ako trenažér prvého sexu už nečakajte. Inak sa ale hrdinovia komediálnej série Prci, prci, prcičky príliš nezmenili. Aj keď ako dospelí skôr zbierajú trapasy a straty než

erotické úspechy. Trinásť rokov po tom, čo prvým dielom vyvolali mohutnú erupciu pubertálnych komédií, sa na scénu vracajú prakticky všetci obľúbení „sexuálny štvanci“, vrátane Jimovi otca a Stiflerovy mamy. Vy sa preto radšej pripravte. Pre istotu na všetko.

Železná lady

Margaret Thatcherová, neobyčajná a všestranná žena, ktorá dokázala, že vysoká politika nie je len výsadou mužov. Ako prvá žena sa stala premiérkou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska. Svojím nekompromisným

prístupom k politickému, ale aj osobnému životu, získala prezývku Železná lady. Film ukazuje Margarétin jedenásťročnej pôsobenia v pozícii predsedníčka britskej vlády, jej neústupnosť a rozhodnosť, ale aj to, akú cenu zaplatila za politický vplyv a moc.

Eštebák

Eštebák je trpká komédia, ktorá sa odohráva v časoch najťažšej normalizácie v období po okupácii ČSSR vojskami Varšavskej zmluvy. V časoch, kedy sa za vtipy o komunistoch išlo do basy, bývanie v panelákoch, farebný televízor a telefón boli výsadou vyvo-

lených a udávanie bolo národným športom. Adam je rádioamatér. Z nevinného koníčka sa stáva profesionálny nástroj režimu. Za získané výhody, však musí zaplatiť plnením rozkazov, ktoré ničia životy iných a stratou vlastnej slobody. A jediným spôsobom ako nestrať zdravý rozum a sebaúctu je „prechcať“ práskačov, udavačov a fyzlov...

Avengers: Pomstítelia

Marvel Studios uvádza super hrdinský tím všetkých čias Avengers, v ktorom sa predstavia ikonickí super hrdinovia - Iron Man, Neuveriteľný Hulk, Thor, Captain America, Hawkeye a Black Widow. Keď sa objaví nečakaný nepriateľ, ktorý ohrozuje svetovú bezpečnosť, Nick Fury, riaditeľ medzinárodnej mierovej agentúry, známej tiež ako SHIELD, zistí, že potrebuje tím, aby odvrátil svetovú katastrofu. Začína robiť nábor po celom svete

Nedotknuteľní

Ochrnutý a bohatý aristokrat Philippe si za svojho nového opatrovníka vyberie Driss, mladíka z predmestia, ktorého práve prepustili z väzenia. Čože nájde si na túto prácu tú najmenej vhodnú osobu. Podarí sa im však prepojiť nemožné: Vivaldiho a populárnu

hudbu, serióznosť a žviálne vtipy, luxusné obleky a tepláky. Bláznivým, zábavným, silným, neočakávaným a hlavne „nedotknuteľným“, presne takým sa stane ich priateľstvo... Komédia s dramatickou zápletkou o tom, že ani od krku po prsty na nohách nepohyblivý človek odkázaný na pomoc druhých, nemusí stratiť zmysel života.

ZO SVETA DIVADLA

LAKOMEC VERZUS „NEURODZENÉ PUBLIKUM“?

Herci zo Strednej umeleckej školy v Trenčíne.
zdroj: archív SUŠ Trenčín

Nedávno sa študentkám a študentom našej školy naskytla príležitosť preniesť sa do Francúzska 17. storočia, do obdobia vzniku a rozkvetu umeleckého smeru klasicizmu. Hľadisko v Zrkadlovej sále na Strednej odbornej škole umeleckej v Trenčíne sa rýchlo zaplnilo mládežou nielen z našej školy, ale aj zo Športového gymnázia, Strednej odbornej školy obchodu a podnikania a Strednej odbornej školy stavebnej. Molierovo dielo *Lakomec* sa podujali stvárniť študentky a študenti Strednej umeleckej školy v Trenčíne. Ich takmer profesionálne naštudovanie diela sa nevyznačovalo len skvelými hereckými výkonmi, *Lakomec* bol stvárnený výnimočne, ale aj úplne profesionálnymi kostýmami. Nahlas priznávam, na tej škole vyrastajú ozajstní umelci. Umelecký zážitok z predstavenia nám však zatienilo búrlivé správanie „neurodzeného“ publika. Molière cestoval a spoznával celých trinásť rokov najrôznejšie odtiene ľudskej povahy francúzskeho vidieka a stýkal sa s ľuďmi zo všetkých spoločenských vrstiev, čo využil vo svojej

neskoršej dramatickej práci, a to by mu stačilo posedieť si chvíľu v publiku v onen májový deň. Našiel by v ňom hneď niekoľko Harpagonov – mladých ľudí, lakomých na dobré správanie, ktorí, žiaľ, asi zodpovedajú dobovému vkusu 21. storočia. Ale pozoroval by aj niekoľko Cidov – statočných hrdinov, tisícich neurodzených lakomcov. Ostatok publika by mu pripomínal množstvo oklamáných mileniiek. Slovo klasicizmus je odvodené z latinského *classicus*, čo znamená vynikajúci, vzorový. Áno, herecké výkony a kostýmy boli klasicistické, žiaľ, publikum upriamilo pozornosť na jednotlivé črty ľudí, ktoré nereflektovali rozumovú disciplínu. Jednoducho povedané, v publiku boli neurodzené postavy s prevažne komicko smutným charakterom.

Čo povedať na záver? Verím, že na budúcom divadelnom predstavení sa študentky a študentky našej školy stretnú už nielen s takými divákmi, akí sú, ale s takými, akými by mali byť. Múdrymi a citlivými.

Viviane Thomay, I. ZL

Pozvánka na Artfilmfest

Berlinale, Cannes, Benátky či Locarno sa každoročne sťahujú do Trenčianskych Teplíc. Vďaka Artfilmfestu majú aj diváci zo Slovenska možnosť vidieť filmy, ktoré sa v bežných kinách nevyskytujú. Tento rok už po dvadsiatykrát!

Od 16.06.2012 do 23.06.2012 sa v Trenčianskych Tepliciach a Trenčíne otvoria brány filmového neba a rozkrúčia sa kotúče svetových filmov. Na svoje si prídu i milovníci krátkych. Lákadlom bude aj odovzdávanie ceny Hercova misia, ktorú si tento rok prevezme český herec Miroslav Donutil. Pestrý program Artfilmfestu dotvoria aj filmové semináre a prednášky, živé hudobné vystúpenia či výstavy. Nebudú chýbať ani tlačové konferencie, spoločenské podujatia.

Program podujatí nájdete aj na stránke <http://www.artfilmfest.sk>.

Veríme, že volaniu Artfilmfestu neodoláte a spolu s nami prekročíte brány filmového neba.

Slávka Melicheriková, II. FL

Tichá voda brehy myje

Presne táto ľudová múdrosť vystihuje našu spolužiačku Ivu Piatrikovú. Všetci ju poznajú ako tiché, slušné a usmievavé dievča, no nedávno nám ukázala svoju druhú tvár - odvážnu, sebavedomú, tak ako sa na herečku patrí. Aby sme ju spoznali, museli sme vycestovať do Dúlova, kde sme mali možnosť vzhliadnuť

predpremiéru veselohry z dedinského prostredia *Ulička* od Emila Góllnera. Naša Iva si v nej zahrala jednu z hlavných úloh – mladé dievča menom Anička. Musíme priznať, že jej to veľmi pristalo. Keď sme sa jej opýtala na to, ako sa k „herectvu“ dostala, povedala, že to bola súhra náhod. Už počas základnej školy chodievala recitovať, oslovili ju, neodmietla... „Nácviky boli náročné, pohltili všetok jej voľný čas, ale oplatilo sa,“ prezradila nám Ivana. Veríme, že to nebola jej posledná herecká skúsenosť a že ju onedlho uvidíme v novom divadelnom projekte, ktorý ochotníci z Dúlova chystajú.

text a foto: Petra Mičeková, II. ZL

Prokrastinácia

Prokrastinácia (z latinského pro crastinus – na zajtrajšok) je označenie pre chorobné odkladanie dôležitých úloh na neskôr (na zajtra).

Ide o problém napr. vysokoškolákov (v nemčine tzv. Studentensyndrom) a ďalších, ktorí nie sú vonkajším prostredím nútení organizovať si svoj čas. Postihnutý má vo zvyku tráviť čas nepodstatnými činnosťami, ako sú napríklad surfovanie po internete, pričom dôležité úlohy odkladá na neskôr.

Dôsledkom sú stres, pocity viny a vlastnej neschopnosti, čo vedie k ďalšej prokrastinácii.

Postihnutí sa často upokojujú a presviedčajú sami seba tvrdeniami typu: „Pod tlakom podávam lepšie výkony.“ a pod.

Máte pocit, že je reč o vás? Neostáva vám nič iné, len sa začať riadiť múdrosťou našich predkov: „Čo môžeš urobiť dnes, neodkladaj na zajtra.“ Na Vasilisu premúdru a jej: „Ráno je múdrejšie večera.“ radšej zabudnite!

zdroj: www. wikipedia.sk

Miriám Zongorová, I. ZA

Paradoxy

Ak chceme načrieť do hĺbky, musíme sa spriatelíť aj s paradoxmi. Napríklad s týmito:

Zabudnime na seba, aby sme sa našli.

Čakajme, aby sme došli.

Majme korene, aby sme šli.

Buďme ticho, aby sme niečo povedali.

Perličky z maturít zo slovenčiny

Otec Goriot sa vyšvihol na bohatstvo.

...

Lakomec je už s tých peňazí taký zošalený.

...

Atmosféra (básne) bola bojazlivá.

...

*(V súvislosti s dielom Epos o Gilgamešovi)
Bolo napísané na klinových tabuliach.*

...

- *Odkiaľ je táto ukážka?*

- *Dole poznámka (Život, 15.02.2012)*

- *Život sv. Konštantína?*

...

(A teraz niečo na tému Ťapákovci)

Anča – zmija je zatrpknutá, ochrnutá, mala kolíku.

Anča zmija sa pohybovala pomocou kolien a rúk.

Ťapákovci len ležali u peca.

...

(A teraz otázka, ktorú položila učiteľka)

Pri ktorých hlasivkách kmitajú hlasivky?

...

(obľube sa teší i dielo Hamleta, reč je o závere daného diela)

- *Zostáva Horácio ...*

- *Áno, aby očistil ...*

- *Hamletovho otca !*

...

- *Kedy napíšeme nový rok s veľkým písmenom?*

- *Keď je nový.*

...

- *Nad horami vrcholí mesiac ... aký je to umelecký prostriedok?*

- *Personifikácia.*

Zidme do hĺbky, aby sme našli výšiny.

Zabúdajme, aby sme sa naučili.

Znižme sa, aby sme boli veľkí.

(Alessandro Pronzato) xx

DNI V TÝŽDNI

Dokážete vymenovať 3 po sebe idúce dni v týždni bez toho, aby ste použili slová: pondelok, utorok, streda, štvrtok, piatok, sobota a nedeľa?

TEN SPRÁVNY CHALAN NA RANDE

Michaela chce ísť na rande. Ako správne dievča si však hľadá takého chlapca, ktorý bude zároveň pekný, milý a aj bohatý.

Žiadny zo štyroch potencionálnych kandidátov: Adam, Boris, Cyril a Daniel nemá rovnaký počet preferovaných vlastností.

Adam alebo Daniel je pekný, avšak často býva protivný k dievčatám.

Boris alebo Cyril je škaredý, zato v práci sa mu darí a dobre zarába.

Adam a Cyril sú obaja buď pekní, alebo sú obaja úplne špaty.

Boris a Daniel sú obaja buď milí, alebo sú obaja hrozne drzí.

Kto pôjde s Michaelou na rande? Adam, Boris, Cyril, alebo Daniel?

EINSTEINOVA HÁDANKA

Na ulici je 5 domov, každý inej farby. V každom dome žije osoba inej národnosti. Každý obyvateľ domu pije iný typ nápoja, fajčí inú značku cigariet a chová iné zviera. Nikto nepije to čo ostatní, nefajčí to čo ostatní a nechová to čo ostatní.

Angličan žije v červenom dome.

Švéd chová psy.

Dán pije čaj.

Zelený dom je hneď naľavo od bieleho.

Obyvateľ zeleného domu pije kávu.

Ten, kto fajčí cigarety Pall Mall, chová vtáky.

Obyvateľ žltého domu fajčí cigarety Dunhill.

Ten, kto žije v prostrednom dome, pije mlieko.

Nór žije v prvom dome.

Ten, kto fajčí cigarety Blends, žije vedľa chovateľa mačiek.

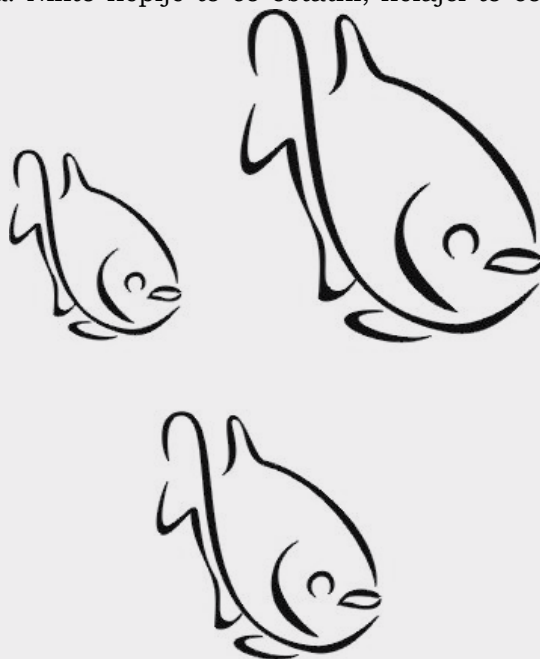
Chovateľ koní žije vedľa toho, kto fajčí cigarety Dunhill.

Ten, kto fajčí cigarety Blue Master, pije pivo.

Nemec fajčí cigarety Prince.

Nór žije vedľa modrého domu.

Sused toho, kto fajčí cigarety Blends, pije vodu.

Kto chová ryby?

<http://www.hlavolamy.sk>

RIEŠENIE

Dni v týždni - Myslite si, že je to nemožné? A čo skúsiť to takto: včera, dnes a zajtra?

Ten správny chalan na rande - Hitparáda chalanov je tak nasledovná: 1. Cyril - pekný, milý, bohatý, 2. Adam - pekný, bohatý, 3. Boris - bohatý, 4. Daniel, z toho vyplýva - Michaela pôjde na rande s Cyrilom. Cyril, idéééé! :-)

Einsteinova hádanka - Ryby chová Nemec = obyvateľ zeleného domu.

KUPÓN

meno:.....

trieda:.....

dátum:.....

podpis triedneho učiteľa:.....

Pozor! Tento kupón sa nevzťahuje na vopred ohlásené písomky, testy, skúšanie!